

ระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา
ปีการศึกษา 2551

ปริญญานิพนธ์
ของ
บรรจบ รัตนมาศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2552

ระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา
ปีการศึกษา 2551

ปริญญาานิพนธ์
ของ
บรรจบ รัตนมาศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา
ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ
ของ
บรรจบ รัตนมาศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2552

บรรจบ รัตนามาศ. (2552). ระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา
ปีการศึกษา 2551. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ ดร.พัชรศักดิ์ ธัญประจันบาน,
อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับและสร้างเกณฑ์ทักษะมวยสากลสมัครเล่นของ
นักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2551 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักศึกษา
ชายสถาบันการพลศึกษา ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวนทั้งสิ้น 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัยคือแบบทดสอบมวยสากลของสุวิทย์ กาเยาว์ ประกอบด้วยการชกหมัดตรงซ้าย ตรงขวา
หมัดอัปเปอร์คัตซ้าย อัปเปอร์คัตขวา หมัดฮุคซ้าย ฮุคขวา และหมัดแย็บ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนที (T – Score)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทักษะการชกหมัดแย็บ มีค่าเท่ากับ 59.19
และ 9.63 หมัดตรง มีค่าเท่ากับ 82.10และ12.67 การชกหมัดฮุค มีค่าเท่ากับ 74.64และ14.23 การชก
หมัดอัปเปอร์คัต มีค่าเท่ากับ 77.79และ14.30
2. ระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นทักษะการชกหมัดแย็บมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและ
ต่ำ คิดเป็นร้อยละ45.70 และ33.98 ทักษะการชกหมัดตรงมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็น
ร้อยละ41.40และ36.32 ทักษะการชกหมัดฮุคมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ38.67
และ37.89 ทักษะการชกหมัด อัปเปอร์คัตมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ33.98
และ46.87 ตามลำดับ
3. เกณฑ์ทักษะมวยสากลสมัครเล่นทั้ง 4 ทักษะ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปาน
กลาง ต่ำ และต่ำมาก

AMATEUR BOXING SKILL LEVELS OF MALE STUDENTS
IN INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION IN ACADEMIC YEAR 2008

AN ABSTRACT
BY
BUNJOB RATTANAMAS

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2009

Bunjob Rattanamas. (2009). Amateur Boxing Skill Levels of Male Students in Institute of Physical Education in Academic Year 2008. Master Thesis. M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Dr.Phatchasak Thanprachanban, Mr.Thongchat Phucharoen.

The purposes of this research were to study the levels of amateur boxing skill of male students in Institute of Physical Education in academic year 2008. The 256 subjects were selected through the stratified random sampling. The instrument for collecting data was boxing skill test of Suvit Kayao including left straight – right straight, left upper cut – right upper cut, left hook – right hook, and jab. The obtained data were then analyzed in terms of percentages, means, standard deviations, and T – scores.

The results revealed that :

The purposes of this research aims to study the levels and create the bound of skills in amateur boxing for male students in Institute of Physical Education in academic year 2008. The 256 subjects were selected by randomly sampling. The instrument for collecting data was boxing skill test belonging to Mr. Suvit Kayao which include left straight – right straight, left upper cut – right upper cut, left hook – right hook, and jab. The final data were analyze in percentages, means, standard deviations, and T – scores.

The results for this research as following

1. Average and standard deviations of Jab skill are 59.19 and 9.63, Straight skill are 82.10 and 12.67, Hook are 74.64 and 14.23, Upper cut are 77.79 and 14.30

2. The details of 4 levels in Amateur boxing can be calculated in percentage are Jab skill are in the middle and low level are 45.70 and 33.98, Straight skill are in the middle and low level are 41.40 and 36.32, Hook skill are in middle and low level are 38.67 and 37.89, and the last is Upper cut skill are in middle and low level are 33.98 and 46.87

3. Standard of 4 boxing amateur are divided into 5 levels which is very tall , tall, moderation lowness and very low.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา

ปีการศึกษา 2551

ของ

บรรจบ รัตนมาศ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร. พัชรศักดิ์ ธีญประจันบาน)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ช่างม่าน)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(อาจารย์ ธงชาติ พุ่เจริญ)

(อาจารย์ ดร. พัชรศักดิ์ ธีญประจันบาน)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ธงชาติ พุ่เจริญ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ไวพจน์ จันทร์เสม)

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร. พัทธศักดิ์ ธีรประจักษ์บาน ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ข่ายม่าน และอาจารย์ ดร.ไวพจน์ จันทร์เสมอ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ แก้ไข เพิ่มเติมและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์และสำเร็จด้วยดีและผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบพระคุณอาจารย์ที่ได้ให้กำลังใจตลอดเวลาและคณาจารย์คณะพลศึกษาทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ กำลังใจ คำแนะนำที่ดีมาโดยตลอดอีกทั้งอาจารย์ ดร.รยาชาติ เต็งภูงศไธมาน พร้อมด้วย ครู อาจารย์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ทุกท่านที่ให้การสนับสนุนเป็นกำลังใจ และที่ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่าการศึกษาในระดับปริญญาโทของผู้วิจัยนั้นมิได้สิ้นสุดลงเพียงการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลงได้ แต่จะกลายเป็นการเรียนรู้ที่ต้องสืบเนื่องต่อไปอย่างไม่สิ้นสุดและนำความรู้ไปทำคุณประโยชน์แก่ผู้เรียนอื่นต่อไป

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อฉัน รัตนมาศ คุณแม่ฉัน รัตนมาศ ที่ให้กำเนิดและให้โอกาสทางการศึกษาจนทำให้ประสบความสำเร็จและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยที่ดีตลอดมา ขอขอบพระคุณ คุณน้ำ และพี่ๆ เพื่อนๆ ตลอดจนครู อาจารย์ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจ พร้อมทั้งมีส่วนสนับสนุนให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

บรรจบ รัตนมาศ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ประวัติมวยสากล.....	6
โครงสร้างหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต.....	8
ทักษะมวยสากลสมัครเล่น.....	12
วิทยาศาสตร์การกีฬากับการฝึกมวยสากลสมัครเล่น.....	14
ขอบข่ายของวิทยาศาสตร์การกีฬา.....	14
ประโยชน์และคุณค่าการนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกมวยสากลสมัครเล่น.....	16
การวัดทักษะทางกีฬา.....	17
คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	19
งานวิจัยในประเทศ.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
4 วิธีดำเนินการวิจัย	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	49
สรุปผลการวิจัย	50
อภิปรายผล.....	52
ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก	58
ภาคผนวก ก.....	59
ภาคผนวก ข.....	68
ภาคผนวก ค	80
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	37
2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทักษะมวยสากลสมัครเล่นการชกหมัด ของ นักศึกษายาย สถาบันการพลศึกษา (N = 256).....	40
3 แสดงค่าความถี่และร้อยละของระดับทักษะของการชกหมัดแย้มของนักศึกษายาย สถาบันการพลศึกษาจำแนกตามภูมิภาค.....	41
4 แสดงค่าความถี่และร้อยละของระดับทักษะของการชกหมัดตรงของนักศึกษายาย สถาบันการพลศึกษาจำแนกตามภูมิภาค.....	42
5 แสดงค่าความถี่และร้อยละของระดับทักษะของการชกหมัดฮุคของนักศึกษายาย สถาบันการพลศึกษาจำแนกตามภูมิภาค.....	43
6 แสดงค่าความถี่และร้อยละของระดับทักษะของการชกหมัดอัปเปอร์คัตของนักศึกษายาย สถาบันการพลศึกษาจำแนกตามภูมิภาค.....	44
7 แสดงคะแนนดิบ คะแนนที่ และระดับทักษะการชกหมัดแย้มมวยสากลสมัครเล่น ของนักศึกษายาย สถาบันการพลศึกษา (N = 256).....	45
8 แสดงคะแนนดิบ คะแนนที่ และระดับทักษะการชกหมัดตรงซ้าย ตรงขวา มวยสากล สมัครเล่น ของนักศึกษายาย สถาบันการพลศึกษา (N = 256).....	46
9 แสดงคะแนนดิบ คะแนนที่ และระดับทักษะการชกหมัดฮุคซ้าย ฮุคขวามวยสากล สมัครเล่น ของนักศึกษายาย สถาบันการพลศึกษา (N = 256).....	47
10 แสดงคะแนนดิบ คะแนนที่ และระดับทักษะการชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย อัปเปอร์คัต ขวา มวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษายาย สถาบันการพลศึกษา (N = 256).....	48

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬามวยสากล เป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยได้เป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นมวยสากลอาชีพหรือมวยสากลสมัครเล่น ในชนิดของมวยสากลอาชีพ โผน กิ่งเพชร คือ นักชกแชมป์เปียนโลกคนแรกของชาวไทย ที่ได้สร้างชื่อเสียงให้กับชาติไทยอย่างมากมาต่อนั้นก็มีนักกีฬามวยสากลอาชีพที่เป็นขวัญใจชาวไทยอีกหลายคน เช่น เขาทราย แกแล็กซี สด จิตรลดา สามารถ พยัคฆ์อรุณ เมืองชัย กิตติเกษม แสน ส. เพลินจิตร์ เป็นต้น ในเชิงของมวยสากลสมัครเล่นนักชกที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทย ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญทองแดง ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกคนแรกของไทยคือ พเยาว์ พูลธรัตน์ และคนต่อมาที่ได้รับเหรียญเงิน คือ ทวี อัมพรหมหา และเหรียญทองเหรียญแรกในการแข่งขันในระดับโอลิมปิก ที่เป็นเหรียญประวัติศาสตร์ของไทยและเป็นความภูมิใจของไทยทั้งชาติ คือ สมรักษ์ คำสิงห์ และมีนักชกอีกหลายคนที่ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันระดับโอลิมปิก เช่น ผจญ มูลสัน อาคม เ่งไฉ่ วิชัย ราชานนท์ วิจารณ์ พลฤทธิ์ พรชัย ทองบุราณ มนัส บุญจำนง วรพจน์ เพชรขุ้ม สุริยา ประสาทหินพิมาย

กีฬามวยสากลเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่กล่าวว่าเป็นศาสตร์ก็เพราะว่าเป็นวิชาการที่ทุกคนสามารถศึกษาหาความรู้ได้เช่นเดียวกับวิชาแขนงอื่น ๆ ทั้งในทางทฤษฎีและปฏิบัติ ส่วนในด้านที่กล่าวว่าเป็นศิลปะนั้น เพราะศิลปแขนงนี้ประกอบไปด้วยกลยุทธ์มากมายตลอดจนลวดลายต่างๆ ซึ่งยากต่อการที่จะศึกษาเรียนรู้และปฏิบัติได้หมดสิ้น (เก่งกาจ เกลี้ยงแก้ว 2549: 1)

ในปัจจุบันกีฬามวยสากล เป็นกีฬาที่มีการจัดแข่งขันอย่างแพร่หลายในประเทศไทยและจัดการแข่งขันในระดับต่าง ๆ หลายระดับ เช่น การจัดการแข่งขันในระดับชิงถ้วยพระราชทาน คิงส์คัพ ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งประเทศไทยได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยเชิญนักชกต่างชาติทั่วโลกมาร่วมทำการแข่งขัน การจัดการแข่งขันรายการชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย การจัดการแข่งขันรายการกีฬาแห่งชาติ กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬาสถาบันการพลศึกษา กีฬามหาวิทยาลัย และรายการอื่น ๆ อีกมากมาย ที่มีได้นามากล่าว ณ ที่นี้ ผลจากการแข่งขันในรายการต่าง ๆ สามารถพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นได้เป็นอย่างมาก และสามารถเฟ้นตัวนักกีฬาหน้าใหม่ ๆ เข้าร่วมทำการเก็บตัวฝึกซ้อมเพื่อเป็นนักชกกำลังสำคัญในนามทีมชาติไทย และส่งไปแข่งขันในรายการระดับนานาชาติต่อไป เช่น กีฬาซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ โอลิมปิกเกมส์ หรือมวยสากลสมัครเล่นชิงแชมป์เวิลด์คัพ ซึ่ง นักชกทีมชาติไทยได้

กีฬามวยสากลเป็นกีฬาที่ส่งเสริมให้ผู้เล่นเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา รวมทั้งยังทำให้มีความสุขสนุกสนาน มีความตื่นเต้น เร้าใจ เพราะต้องใช้ความเฉลียวฉลาดและไหวพริบตลอดเวลาในการทำการต่อสู้กับคู่แข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้ในเชิงรุกหรือเชิงรับ การหลบหลีก หลอกล่อ และการป้องกัน ซึ่งตัวนักกีฬามีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องทำการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ในเชิงของกีฬามวยสากลให้เกิดความชำนาญ ดังคำกล่าวที่ (สุวิมล ตั้งสัจพจน์ 2526: 162) ได้กล่าวว่าทักษะเกิดจากการกระทำบ่อย ๆ หรือ ทำซ้ำในรูปแบบการรับรู้ต่อสิ่งเร้า ตำแหน่งท่าทางของร่างกาย และเวลาในการตอบสนองต่อเนื่อง ในการเพิ่มทักษะก่อนอื่นจะต้องทราบทักษะกลไกที่ถูกต้องในการเคลื่อนไหว และต้องผ่านการฝึกซ้อมหลาย ๆ ครั้งหลังจากนั้นจะต้องเพิ่มการตัดสินใจ เกี่ยวกับความเร็ว ระยะทาง เวลาและการพัฒนาสถานการณ์ของกิจกรรมนั้น ๆ

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตต่าง ๆ ซึ่งทั่วประเทศ 17 วิทยาเขต วิชามวยสากลจัดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีอยู่ในหลักสูตรที่จัดให้นักศึกษาได้เลือกเรียน ได้ฝึกปฏิบัติ การทดสอบทักษะกีฬามวยสากลเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ครูพลศึกษาและผู้ฝึกสอนใช้ในการประเมินผลและวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนและนักกีฬา เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอน การฝึกซ้อมและคัดเลือกตัวนักกีฬา อีกทั้ง ผู้สอนยังได้รับประโยชน์จากการทดสอบทักษะกีฬามวยสากล คือ วัดความก้าวหน้าของตัวผู้เรียน และยังเป็นการช่วยในการให้คะแนนหรือในการตัดเกรดของผู้เรียนได้รวมทั้งยังสามารถแบ่งกลุ่มระดับทักษะของนักศึกษาได้ เพื่อที่จะสร้างแรงจูงใจต่าง ๆ และสามารถทราบทักษะพื้นฐานในกีฬามวยสากล

ด้วยผู้วิจัยเป็นคนหนึ่งที่ทำหน้าที่สอนวิชามวยสากลในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ และมีประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ปัจจุบันเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น นำนักชกเข้าร่วมการแข่งขันในระดับกีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย และรายการอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งในด้านประสบการณ์สอนวิชามวยสากลในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นว่า การชกหมัดต่าง ๆ ของนักศึกษานั้นยังไม่ถูกต้องชัดเจน เช่น ชกหมัดตรงไม่สุดแขน ชกหมัดฮุค หมัดอัปเปอร์คัต ไม่บิดสะโพก ไม่เปิดส้นเท้าหลัง หมัดฮุคกว้างเกินในขณะชก และอีกหลายอย่างที่ไม่ถูกต้อง จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า แบบทดสอบทักษะที่เหมาะสมกับการวัดระดับทักษะมวยสากลของนักศึกษา หลักสูตรพลศึกษาที่ผ่านการเรียนวิชามวยสากลมาแล้วโดยใช้แบบทดสอบทักษะมวยสากลของ สุวิทย์ กาเยาว์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ง่าย แบบทดสอบประกอบไปด้วย 4 รายการ คือ การชก

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชายในสถาบันการพลศึกษา โดยการฝึกทักษะการชกหมัดทั้ง 4 ชนิด หมัดแย็บ, หมัดตรง, หมัดฮุค, และหมัดอัปเปอร์คัต
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชายในสถาบันการพลศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษา ทำให้ทราบระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่น และมีเกณฑ์ของทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยสากลสมัครเล่นได้นำไปใช้ในการพัฒนาของการฝึก ด้านทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชาย ในสถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2551 จำนวน 750 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายในสถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2551 ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ เครจซี และมอร์แกน ได้จำนวน 254 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 256 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา แยกตามภูมิภาค ดังนี้
 - 1.1 ภาคเหนือ
 - 1.2 ภาคตะวันออก
 - 1.3 ภาคกลาง

1.4 ภาคใต้

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นและเกณฑ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระดับทักษะ หมายถึง ระดับความสามารถทางทักษะกีฬามวยสากลของนิสิตชาย สถาบันการพลศึกษาของแต่ละบุคคล ซึ่งจำแนกออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และ ต่ำมาก

2. ทักษะมวยสากลสมัครเล่น หมายถึง วิธีการที่ใช้ในกีฬามวยสากลสมัครเล่น เช่น หมัดแย็บ หมัดตรง หมัดฮุค และหมัดอัปเปอร์คัต

2.1 หมัดแย็บ (Jab) หมายถึง หมัดที่ชกน้าเป็นหมัดหน้า โดยทั่วไปมักจะใช้หมัดซ้ายเป็นหมัดหน้า การชกหมัดนี้จะต้องทำอย่างรวดเร็วแม่นยำ โดยเริ่มจากท่ายืน ตั้งการ์ด นักมวยจะต้องพุ่งหมัดหน้าไปหาเป้าหมายด้วยแรงส่งจากไหล่และสะโพก เขี่ยแขนให้ตึงเมื่อหมัดจะถึงเป้าหมาย กำหมัดให้แน่น บิดแขนคว่ำสันหมัด ให้ในหมัดถูกเป้าหมาย มือขวาหรือหมัดหลังจะคุมอยู่ที่คางหรือกราม ศอกขวางแนบลำตัวไว้ เมื่อหมัดแย็บถูกเป้าหมายแล้วศอกดึงหมัดกลับมาอยู่ในท่าคุม โดยหมัดขนานกับพื้นตลอดเวลา

2.2 หมัดตรง (Straight Hit) หมายถึง หมัดชกออกไปสุดแขนระดับไหล่ ไม่เอวข้อศอกหมุนข้อมือคว่ำลง ให้สันหมัดถูกเป้าในลักษณะตั้งฉากกับเป้า โดยมีแรงส่งจากแรงดันของเท้า เอว ลำตัว ส่งน้ำหนักไปที่ไหล่ส่งต่อไปยังปลายหมัด ชกด้วยน้ำหนักทั้งหมดของร่างกาย ชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัวร่างกายอยู่ในสภาพสมดุล แขนจะผ่านไปสู่เส้นศูนย์กลางของร่างกาย (The Center Line of the Body) ไหล่ซ้ายจะเหวี่ยงไปข้างหน้าเมื่อชกหมัดซ้ายและไหล่ขวาจะเหวี่ยงไปข้างหน้าเมื่อชกหมัดขวา และเป็นการชกหมัดตรงซ้ายและตรงขวา

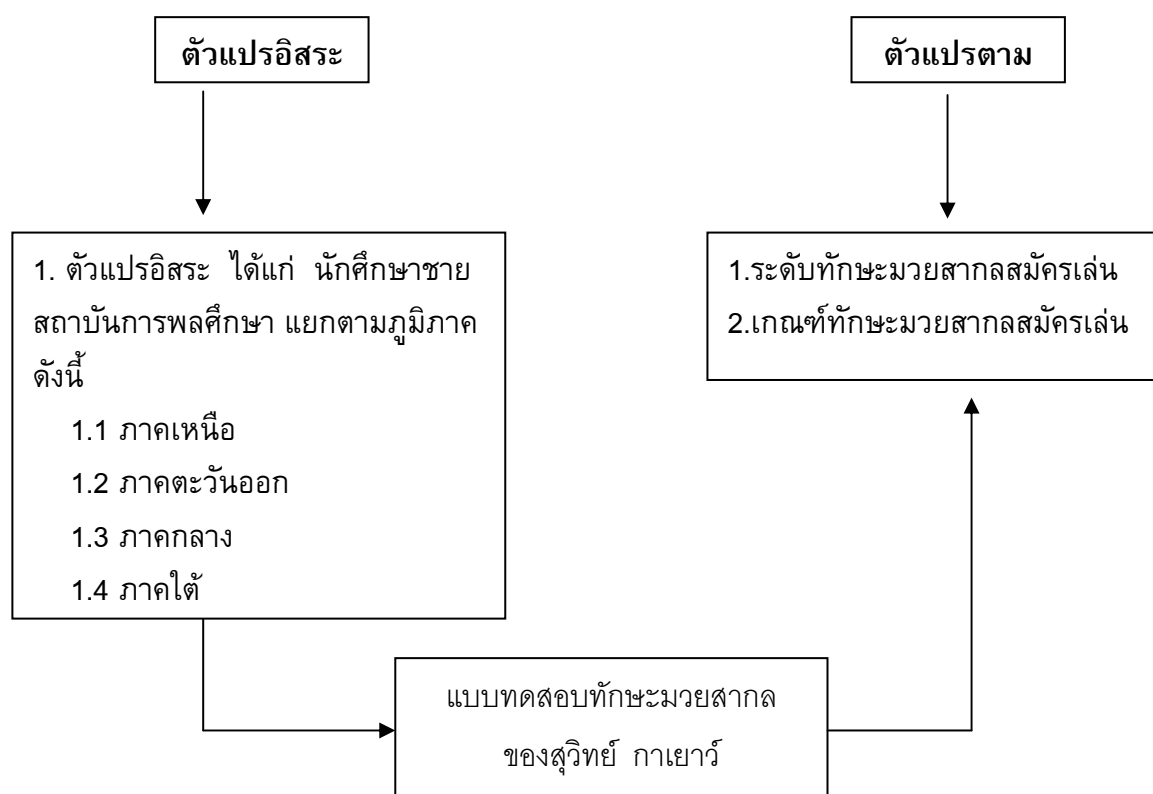
2.3 หมัดฮุค (Hook) หมายถึง หมัดที่ชกไประยะประชิด ลักษณะเหมือนการเหวี่ยงหมัดแต่ไม่กว้างมาก ข้อศอกงอหมุนข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้าในลักษณะเกือบตั้งฉากกับเป้า โดยมีแรงส่งจากแรงเหวี่ยงของข้อเท้า เอว สะโพก ส่งน้ำหนักตัวไปที่ไหล่แล้วส่งต่อไปยังปลายหมัด ชกด้วยน้ำหนักทั้งหมดของร่างกายชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัวร่างกายไม่ถล่ม ไหล่ซ้ายจะเหวี่ยงไปข้างหน้าเมื่อชกด้วยหมัดซ้ายและไหล่ขวาจะเหวี่ยงไปข้างหน้าเมื่อชกด้วยหมัดขวา และเป็นการชกหมัดฮุคซ้ายและฮุคขวา

2.4 หมัดอัปเปอร์คัต (Uppercut) หมายถึง หมัดที่ชกในระยะประชิดจากส่วนล่างขึ้น ส่วนบนของข้อศอกหมุนข้อมือหงายไปให้สันหมัดถูกเป้าโดยมีแรงดันของเท้า ข้อเท้า ลำตัว และก้นยกตัวเล็กน้อยส่งน้ำหนักตัวไปที่ไหล่แล้วส่งต่อไปยังปลายหมัดพร้อมกับยืดตัวขึ้น ชกด้วยน้ำหนักทั้งหมด

3. นักศึกษาชาย หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรพลศึกษาที่กำลังเรียนและผ่านการเรียนมวยสากลสมัครเล่นมาแล้วในสถาบันการพลศึกษา ทั้ง 17 แห่ง ปีการศึกษา 2551

4. สถาบันการพลศึกษา หมายถึง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ทุกวิทยาเขตที่สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมี 17 วิทยาเขต ได้แก่ ภาคเหนือ มี 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย วิทยาเขตเพชรบูรณ์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ ภาคกลาง มี 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตอ่างทอง วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร ภาคใต้ มี 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตยะลา วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตกระบี่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี

1. ประวัติมวยสากล
2. โครงสร้างหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
3. ทักษะการชกมวยสากลสมัครเล่น
4. วิทยาศาสตร์การกีฬากับการฝึกมวยสากลสมัครเล่น
5. ประโยชน์และคุณค่าของการนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกมวยสากลสมัครเล่น
6. การวัดทักษะทางกีฬา
7. คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยในประเทศ

ประวัติมวยสากล

มวย เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่ว่าเป็นศาสตร์ก็เพราะว่าเป็นวิชาการที่ทุกท่านอาจจะศึกษาหาความรู้ได้เช่นวิชาแขนงอื่น ๆ และที่ว่าเป็นศิลป์ก็เพราะว่า ศิลปะแขนงนี้มากไปด้วยกลยุทธ์และลวดลาย ซึ่งยากที่จะเรียนรู้และปฏิบัติไปอย่างเจเนจบ มวยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวอย่างหนึ่งตามธรรมชาติ หรือสัญชาตญาณของมนุษย์ มวยสากลซึ่งเรียกว่า International Boxing นั้นมีมานานแล้วตามหลักฐานของ เซอร์ อาร์ อีแวน ได้ค้นพบเศษรูปสลักของนักมวยสมัยโบราณ ซึ่งแยกออกเป็นชิ้น ๆ ในปี ค.ศ. 1900 ที่เมืองบอสซูล อันเป็นโบราณสถานเก่าแก่แห่งหนึ่งในเกาะกรีก ของประเทศกรีซ ทางตะวันออกของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน จากหลักฐานอันนี้ทำให้ทราบว่า มวยโบราณมีขึ้นในสมัยกรีก ก่อนคริสตกาล ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ระยะ

ระยะแรก เป็นสมัยโฮมเมอร์ ประมาณ 900-600 ปี ก่อนคริสตกาล ตอนนีใช้หนังอ่อนยาว 10-12 ฟุต พันตั้งแต่ข้อมือถึงข้อศอก จุดประสงค์เป็นเครื่องป้องกันมือของผู้ชก กติการมีเพียงเล็กน้อยแต่ยุติธรรม มีความเข้มข้น กล้าหาญ ทนทานและมีฝีมือดี จึงจัดว่าเป็นสิ่งสำคัญ

ระยะที่สอง ประมาณ 600-400 ปี ก่อนคริสต์ศักราช มีการดัดแปลงเล็กน้อย คือการพันมือแน่นและหนักขึ้นกว่าเดิม และเป็นกีฬาที่นิยมกันมากที่สุดในสมัยนั้นผู้เข้าแข่งขันโอลิมปิก ต้องเข้าค่ายฝึกอย่างน้อย 9 เดือน เมื่อใกล้วันแข่งขันจริง มีการประคบคู่คล้ายปัจจุบัน แข่งขันตอนเที่ยงวัน ดวงอาทิตย์อยู่ตรงศีรษะพอดีซึ่งอากาศตอนนั้นกำลังร้อนจัดที่สุด เป็นการแสดงถึงสมรรถภาพความเข้มแข็งของผู้ชก การชกก็คือการเดินเข้าหาเป็นเส้นตรง ชกกันตลอดเวลาไม่มีการนับ จนกว่าฝ่ายหนึ่งหมดกำลังหรือยอมแพ้ ไม่มีการตัดสิน ไม่มีน้ำหนัก ส่วนมากจะเป็นมวยรุ่นหนักที่สุด ปัจจุบันเรียกรุ่นเฮฟวี่เวท

ระยะที่สาม ประมาณ 400 ปี ก่อนคริสต์ศักราชลงมา จนถึงสมัยโรมันรุ่งเรือง สมัยนี้เป็นการชกมวยของพวก Gladiators ซึ่งอาจถึงตายไปข้างหนึ่ง ต่อมาอาณาจักรโรมันเสื่อม การชกมวยเสื่อมสูญไป

ตอนโรมันยึดครองอังกฤษ ได้นำเอาวิธีการชกมวยไปเผยแพร่ในอังกฤษด้วย นักบุญเบอร์นาร์ได้เขียนเรื่องมวยในประเทศอิตาลีอย่างละเอียด ในปี ค.ศ.1240 ตอนหนึ่งได้กล่าวว่า มวยเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ฝึกคนให้เป็นอัศวิน

มวยสากลได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยในราว พ.ศ. 2455 โดยหม่อมเจ้าวิบูลย์สวัสดิวงศ์ สวัสดิกุล ภายหลังจากจบการศึกษาจากประเทศอังกฤษ ซึ่งขณะนั้นเรียกว่ามวยฝรั่ง ท่านได้ใช้เวลา นอกราชการมาช่วยสอนวิชามวยฝรั่งแก่นักเรียน ครูพลศึกษาที่โรงเรียนสวนกุหลาบเมื่อ พ.ศ. 2462 และยังได้แต่ตำราวิชามวยฝรั่งไว้ เพื่อวางหลักมาตรฐานของวิชามวยฝรั่งในประเทศไทย (ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร. 2525 : 20) กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น นักเรียนหรือที่เรียกว่า มวยฝรั่งขึ้นเป็นครั้งแรกโดยใช้กติกาของหม่อมเจ้าวิบูลย์สวัสดิวงศ์ สวัสดิกุล ซึ่งทรงเขียนขึ้นมาใช้ในการตัดสินการแข่งขัน

ต่อมาในปี พ.ศ. 2496 ได้มีการจดทะเบียนก่อตั้ง สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย โดยมีพลโทเชษฐ นิมิบุตร เป็นหัวหน้าคณะและได้เป็นนายกสมาคมเป็นคนแรก (ลือชา สุบรรณพงษ์. 2530 : 15)

จากนั้นจนถึงปัจจุบัน สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีนายกสมาคม ดำรงตำแหน่งดังนี้

1. พลโทเชษฐ นิมิบุตร (พ.ศ. 2496-2500)
2. นายโฉลก โกมารกุล ณ นคร (พ.ศ. 2501-2510)
3. พลตำรวจโทต่อศักดิ์ ยมนาถ (พ.ศ. 2511-2512)
4. พันเอกอนุ รมยานนท์ (พ.ศ. 2513-2527)
5. นายประทุม รัตนเพียร (พ.ศ. 2528-2530)

6. ร้อยตรีไพโรจน์ รัตนกุล (พ.ศ. 2531-2532)
7. นายแคล้ว ธนิกุล (พ.ศ. 2532-2534)
8. พลเอกเชษฐา ฐานะจาโร (พ.ศ. 2534-2542)
9. พลเอกสำเภา ชูศรี (พ.ศ. 2542-2543)
10. พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์ (พ.ศ. 2544-2545)
11. พลเอกทวีป จันทโรจรัญ (พ.ศ. 2546-ปัจจุบัน)

วารสารมวยสากลสมัครเล่น (2546: 7)

โครงสร้างหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา โปรแกรมวิชาพลศึกษา

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	157	หน่วยกิต
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	32	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	119	หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาชีพครู	ไม่น้อยกว่า	55	หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน			
2.2.1 วิชาเอกเดี่ยว	ไม่น้อยกว่า	64	หน่วยกิต
2.2.1.1 วิชาบังคับ	กำหนดให้เรียน	22	หน่วยกิต
2.2.1.2 วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
2.2.1.3 วิชาเลือกที่ฟากกลุ่ม 1	ไม่น้อยกว่า	20	หน่วยกิต
2.2.1.4 วิชาเลือกที่ฟากกลุ่ม 2	ไม่น้อยกว่า	10	หน่วยกิต
2.2.1.5 วิชาเลือกที่ฟากกลุ่ม 3	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
2.2.2 วิชาเอกคู่	ไม่น้อยกว่า	64	หน่วยกิต
2.2.2.1 วิชาบังคับ	กำหนดให้เรียน	22	หน่วยกิต
2.2.2.2 วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต
2.2.2.3 วิชาเลือกที่ฟากกลุ่ม 1	ไม่น้อยกว่า	4	หน่วยกิต
2.2.2.4 วิชาเลือกที่ฟากกลุ่ม 2	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต
2.2.2.5 วิชาเลือกที่ฟากกลุ่ม 3	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต
2.2.2.6 วิชาเอกอื่น	ไม่น้อยกว่า	32	หน่วยกิต
2.2.3 วิชาเอก-โท	ไม่น้อยกว่า	64	หน่วยกิต
2.2.3.1 วิชาบังคับ	กำหนดให้เรียน	22	หน่วยกิต

2.2.3.2	วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	4	หน่วยกิต
2.2.3.3	วิชาเลือกกีฬากลุ่ม 1	ไม่น้อยกว่า	10	หน่วยกิต
2.2.3.4	วิชาเลือกกีฬากลุ่ม 2	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
2.2.3.5	วิชาเลือกกีฬากลุ่ม 3	ไม่น้อยกว่า	4	หน่วยกิต
2.2.3.6	วิชาโทอื่น	ไม่น้อยกว่า	18	หน่วยกิต
2.2.4	วิชาโทพลศึกษา	ไม่น้อยกว่า	18	หน่วยกิต
2.2.4.1	วิชาบังคับ	กำหนดให้เรียน	8	หน่วยกิต
2.2.4.2	วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต
2.2.4.3	วิชาเลือกกีฬากลุ่ม 1	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
2.2.4.4	วิชาเลือกกีฬากลุ่ม 2	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต
3.	หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต

รายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา โปรแกรมวิชาพลศึกษา

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	157	หน่วยกิต
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	32	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	119	หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาชีพครู	ไม่น้อยกว่า	55	หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน			
2.2.1 วิชาเอกเดียว	ไม่น้อยกว่า	64	หน่วยกิต
2.2.1.1 วิชาบังคับ	กำหนดให้เรียน	22	หน่วยกิต
พล 011006	ประวัติและหลักการพลศึกษา		2(2-0)
พล 012008	หลักสูตรพลศึกษา		2(2-0)
พล 013001	การจัดการแข่งขันกีฬา		2(2-0)
พล 013003	การทดสอบและวัดผลการศึกษา		2(2-0)
พล 013004	การบริหารพลศึกษาในโรงเรียน		2(2-0)
พล 084002	การสัมมนาทางพลศึกษา		2(2-0)
วท 071001	กายวิภาคและสรีรวิทยา 1		2(1-2)
วท 071002	กายวิภาคและสรีรวิทยา 2		2(1-2)
วท 081001	การเคลื่อนไหวเบื้องต้น		2(1-2)
วท 082010	การป้องกันและการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บทางการกีฬา		2(1-2)

วท 082052	สรีรวิทยาการกีฬาและการออกกำลังกาย			2(2-0)
	2.2.1.2 วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
กศ 082005	พลศึกษาพิเศษ			2(2-0)
พล 011005	นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางพลศึกษา			2(2-0)
พล 021002	การใช้เวลาว่างและนันทนาการเบื้องต้น			2(2-0)
วท 074015	โปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน			3(3-0)
วท 081008	การบริหารกาย			2(1-2)
วท 081032	จิตวิทยาการกีฬา			2(2-0)
วท 082053	สังคมวิทยาการกีฬา			2(2-0)
วท 083006	การทดสอบสมรรถภาพทางกาย			2(1-2)
วท 083023	การเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหว			2(1-2)
	2.2.1.3 วิชาเลือกกีฬากลุ่ม 1	ไม่น้อยกว่า	20	หน่วยกิต
พล 031001	กระโดดน้ำ			2(1-2)
พล 031002	กรีฑา 1			2(1-2)
พล 031006	กอล์ฟ 1			2(1-2)
พล 031008	กีฬาฬาลาส			2(1-2)
พล 031010	คาราเต้-โด			2(1-2)
พล 031012	จักรยาน 1			2(1-2)
พล 031014	ซอฟท์เทนนิส			2(1-2)
พล 031015	ดาบสากล 1			2(1-2)
พล 031017	เทควันโด 1			2(1-2)
พล 031020	เทนนิส 1			2(1-2)
พล 031023	เทเบิลเทนนิส 1			2(1-2)
พล 031026	แบดมินตัน 1			2(1-2)
พล 031029	ปันจักสีลัด 1			2(1-2)
พล 031031	เปตอง			2(1-2)
พล 031032	มวยไทย 1			2(1-2)
พล 031034	มวยปล้ำ 1			2(1-2)
พล 031036	มวยสากล 1			2(1-2)
พล 031038	ยกน้ำหนัก 1			2(1-2)

พล 031041	ยิงธนู 1	2(1-2)
พล 031044	ยิงปืน 1	2(1-2)
พล 031046	ยิมนาสติก 1	2(1-2)
พล 031048	ยิมนาสติกลีลา	2(1-2)
พล 031049	ยูโด 1	2(1-2)
พล 031051	เรือพาย	2(1-2)
พล 031053	วูซู 1	2(1-2)
พล 031055	วินด์เซิร์ฟ	2(1-2)
พล 031057	สควอช 1	2(1-2)
พล 031059	สนุกเกอร์และบิลเลียด	2(1-2)
พล 031062	หมากรุก (โกะ)	2(1-2)
พล 031064	แอโรบิกแดนซ์ 1	2(1-2)
พล 041001	กาบัดดี้	2(1-2)
พล 041002	ซอฟท์บอล	2(1-2)
พล 041004	เซปักตะกร้อ 1	2(1-2)
พล 041006	เน็ตบอล	2(1-2)
พล 041007	บาสเกตบอล 1	2(1-2)
พล 041009	เบสบอล	2(1-2)
พล 041010	โปโลน้ำ 1	2(1-2)
พล 041012	ฟุตซอล	2(1-2)
พล 041014	ฟุตบอล 1	2(1-2)
พล 041016	รักบี้ฟุตบอล 1	2(1-2)
พล 041018	วอลเลย์บอล 1	2(1-2)
พล 041020	ฮอกกี้ 1	2(1-2)
พล 041022	แฮนด์บอล 1	2(1-2)
พล 051002	กระบี่กระบอง 1	2(1-2)
พล 051010	ดำน้ำ	2(1-2)
พล 051011	ไต่หน้าผา	2(1-2)
พล 051013	ไคยโด	2(1-2)
พล 071001	เกมและเกมกีฬา	2(1-2)

พล 071007	กิจกรรมเข้าจังหวะ	2(1-2)
พล 072024	ศิลปะการป้องกันตัว	2(1-2)
พล 072029	นาฏศิลป์ไทย	2(1-2)

ในกลุ่มนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเลือกกีฬากลุ่ม 1 รหัสวิชา พล 031036 มวยสากล จำนวนหน่วยกิต 2(1-2) เป็นวิชาบังคับเลือกที่นักศึกษา ชั้นปีที่ 1-4 ในสถาบันการพลศึกษาทั้ง 17 วิทยาเขต ต้องเรียนโดยมีคำอธิบายรายวิชา คือ

ศึกษาประวัติและประโยชน์ของกีฬามวยสากล การบริหารร่างกาย การเสริมสร้าง สมรรถภาพทางกาย การเลือกการดูแลรักษาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มารยาทและความปลอดภัยในการเล่น การฝึกทักษะ และเทคนิคเบื้องต้น กฎและกติกา การแข่งขันเบื้องต้น

ทักษะมวยสากลสมัครเล่น

ทักษะมวยสากลสมัครเล่น จะประกอบไปด้วยหมัดต่าง ๆ และการฟุตเวิร์ค ดังต่อไปนี้ (ลีอชา สุบรรณพงษ์. 2530: 52)

1. การชกหมัดแย็บ (Jab)
2. การชกหมัดตรง (Straight Hit)
3. การชกหมัดฮุค (Hook)
4. การชกหมัดอัปเปอร์คัต (Uppercut)
5. การฟุตเวิร์ค (Footwork)

1. การชกหมัดแย็บ (Jab)

ลักษณะการชกหมัดแย็บ คือ หมัดที่ชกนํ้าเป็นหมัดหน้า โดยทั่วไปมักจะใช้หมัดซ้ายเป็นหมัดหน้า การชกหมัดนี้จะต้องทำอย่างรวดเร็วและแม่นยำ โดยเริ่มจากท่ายืน ตั้งการ์ดนักมวยจะต้องพุ่งหมัดหน้าไปหาเป้าหมายด้วยแรงส่งจากไหล่และสะโพก เขี่ยแขนให้ตึงเมื่อหมัดจะถึงเป้าหมาย กำหมัดให้แน่น บิดแขนคว่ำสันหมัด ให้สันหมัดถูกเป้าหมาย มือขวาหรือหมัดหลังจะคุมอยู่ที่คางหรือกราม สอกขวาแนบลำตัวไว้ เมื่อหมัดแย็บถูกเป้าหมายแล้วอสอกดึงหมัดกลับมาอยู่ในท่าคุม โดยหมัดขนานกับพื้นตลอดเวลา อย่าให้หมัดตก เพราะจะเปิดช่องว่างให้คู่ต่อสู้ไป

การใช้หมัดแย็บนี้อาจประยุกต์ใช้ได้หลายแบบ โดยหลอกล่อด้วยความเร็ว และเป้าหมายต่างกันไป การฝึกชกหมัดแย็บ อาจฝึกชกกับพื้นซึ่งบอลล เป้าล่อ หรือกระสอบทรายและฝึกหน้ากระจกเพื่อดูข้อบกพร่องต่าง ๆ

2. การชกหมัดตรง (Straight Hit)

ลักษณะการชกหมัดตรง คือ หมัดที่ชกด้วยหมัดขวา ซึ่งมีความรุนแรง วิธีชกหมัดนี้จากท่ายืนตั้งการ์ด เริ่มชกโดยส่งแรกออกจากการบิดเอวและไหล่ ส่งแรกไปยังแขนข้างขวา โดยบิดไปซ้ายไปด้านหลัง เหยียดแขน พุ่งหมัดออกไปตรง ๆ สู่เป้าหมาย ให้แขนขนานกับพื้นเมื่อหมัดจะถึงเป้าหมาย บิดแขนคว่ำหมัดลง กำหมัดให้แน่น หมัดหน้าหรือหมัดซ้ายยกสูงไว้ระดับสายตา เมื่อชกหมัดตรงออกไปแล้ว ให้พับแขน ดึงหมัดกลับในลักษณะเดิม โดยไม่ให้หมัดตกหรือลดแขนลง

การใช้หมัดตรงนี้จะต้องระวังก่อนที่จะชกออกไปให้ถูกเป้าหมายจริง ๆ เพราะถ้าชกไม่ถูกเป้าหมายแล้ว นอกจากจะทำให้เสียพลังงานแล้ว ยังเป็นการเปิดช่องว่างให้คู่ต่อสู้ได้

3. การชกหมัดฮุค (Hook)

ลักษณะการชกหมัดฮุค คือ หมัดที่ชกในระยะประชิดมีความรุนแรงมาก เพราะหมัดฮุคเป็นหมัดที่มีวิถีของหมัดมาจากด้านข้าง ซึ่งฝ่ายรับมักมองไม่เห็นอย่างชัดเจน หมัดฮุคนี้ควรจะใช้ตอบโต้ภายหลังจากการให้หมัดแย็บ หรือหมัดตรง การชกเริ่มจากการยืนตั้งการ์ดกระตุกไหล่หมุนหัวไหล่และสะโพก โดยงอแขนขวา ถ่ายน้ำหนักตัวไปสู่เท้าซ้าย คว่ำหมัดลง และหมุนแขนให้ศอกขนานกับพื้น ปลอยหมัดออกไปเป็นวิถีโค้ง (รูปคันเบ็ด) หมุนปลายเท้าขวาหาเป้าหมายให้สัมพันธ์กับหมัดที่พุ่งออกไป หมัดซ้ายแนบคางและแขนซ้ายแนบลำตัว เพื่อป้องกันการตอบโต้จากคู่ต่อสู้

4. การชกหมัดอัปเปอร์คัต (Uppercut)

ลักษณะการชกหมัดอัปเปอร์คัต คือ หมัดที่มีความรุนแรงที่ไม่อาจละเลยได้ ซึ่งเป็นหมัดที่พุ่งจากด้านล่างเฉียงขึ้นหาเป้าหมายด้านบน การชกจะลดหมัดขวาลงมาจากท่าจดมวยเล็กน้อยอย่าให้ถึงแนวเข็มขัด หรือจางหมัดจนศอกพ้นตัวพร้อมกับหงายหมัดขึ้น กระตุกไหล่ส่งแรงจากสะโพกและปลายเท้าขวา โดยถ่ายน้ำหนักตัวจากเท้าขวาไปทางข้างขวาให้มีความสัมพันธ์กับการเสยหมัดพุ่งไปยังเป้าหมายเหยียดลำตัวขึ้นพร้อมกับเหวี่ยงหมัดเป็นวิถีโค้งหมุนร่างกายไปทางซ้ายโดยใช้สะโพกและหัวไหล่ เมื่อชกไปแล้วอย่าให้หมัดสูงขึ้นเลยคางหรือใบหน้าเป็นอันตราย หมัดอีกข้างยกปิดคางและศอกแนบลำตัวไว้ ก้มหน้าเล็กน้อย เพื่อป้องกันการตอบโต้จากคู่ต่อสู้

5. การฟุตเวิร์ค (Footwork)

การเคลื่อนที่ไปข้างหน้าลักษณะการฟุตเวิร์ค คือ การเคลื่อนที่ของเท้าไปในทิศทางต่าง ๆ ตามที่ต้องการ เช่น การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า การเคลื่อนที่ไปข้างหลัง การเคลื่อนที่ไปข้างขวา การเคลื่อนที่ไปข้างซ้าย

การใช้หมัดต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นี้ จะต้องกระทำร่วมกันขณะต่อสู้บนเวที การใช้หมัดต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของการต่อสู้ การฝึกฝนอย่างหนักร่วมกับประสบการณ์การต่อสู้จะทำให้

ลือชา สุภรณ์พงษ์ (2530: 74) ได้กล่าวเสริมถึงการชกหมัดชุด หรือหมัดผสมหลาย ๆ หมัดติดต่อกัน นักมวยจะต้องชกหมัดเป็นชุดอย่างรวดเร็ว นักท้วงตลอดเวลา โดยที่นักมวยจะต้องหมั่นฝึกความทนทานของกล้ามเนื้อ ฝึกความเร็วในการออกหมัด ซึ่งชุดหนึ่ง ๆ มีหลายมัด การชกหมัดให้รุนแรงหรือหนักหน่วงและรวดเร็วนั้น จะต้องอาศัยความแข็งแรงของกล้ามเนื้อในการหดตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะประกอบไปด้วย หน่วยยนต์ (Motor Units) ของกล้ามเนื้อกับใยประสาทและการหดตัวของกล้ามเนื้อกระทำติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ ก็จะมีการเรียกหน่วยยนต์ให้ช่วยทำงานเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการฝึกให้ทำอย่างรวดเร็ว โดยมีความทนทานได้เป็นระยะเวลานานอีกด้วย

วิทยาศาสตร์การกีฬากับการฝึกมวยสากลสมัครเล่น

มนุษย์เราอาศัยอยู่ในโลกนี้เพียงชั่วคราวเท่านั้น แต่การอาศัยอยู่ชั่วคราวนี้ทุกคนต้องการเหมือนกันอย่างหนึ่ง คือ ต้องการมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นเวลาจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเราไม่รู้จักแบ่งเวลาเพื่อนำมาปรับปรุงเสริมสร้างในด้านสุขภาพและสมรรถภาพเราเองแล้ว ก็เท่ากับว่าเราลดเวลาของเราที่จะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ให้น้อยลง

ในช่วงเวลา 5-6 ปีที่ผ่านมา วงการพลศึกษาและการกีฬาของประเทศไทยต่างตื่นตัวกับการนำเอาวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้กำหนดแนวทางในการพัฒนาการฝึกซ้อมกีฬา เก็บตัวนักกีฬา เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย การพักผ่อนหย่อนใจ การป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา การฟื้นฟูสมรรถภาพและการใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีทางกีฬา โดยมีจุดมุ่งหมายหลัก คือ ความเป็นเลิศทางกีฬาและการมีสุขภาพดีของประชาชน

วิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science) เป็นวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่ง ซึ่งหมายถึงการนำความรู้ที่ได้โดยการสังเกตค้นคว้า หาหลักฐานและเหตุผลมาใช้กับกิจกรรมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและคุณประโยชน์ในด้านการส่งเสริมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

ขอบข่ายของวิทยาศาสตร์การกีฬา

1. กายวิภาคและสรีรวิทยาการออกกำลังกาย (Anatomy and Physiology Exercise) เป็นการศึกษาตำแหน่งหน้าที่และการทำงานของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
2. ชีวกลศาสตร์ (Biomachanic) เป็นการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อให้เกิดประโยชน์ ประสิทธิภาพในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

3. โภชนาศาสตร์ (Nutrition) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอาหาร และการบริโภคอาหารที่ถูกต้องเหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

4. การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) เป็นการนำหลักการทางวิทยาศาสตร์การศึกษามาใช้ฝึกความเร็ว ความอดทน ความแข็งแรง ความแคล่วคล่องว่องไวและความอ่อนตัวของร่างกาย เพื่อแสดงประสิทธิภาพสูงสุดในการเล่นกีฬา และออกกำลังกาย

5. วิศวกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬา (Engineering and Technology in Sport) เป็นการนำความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ไปผลิตเป็นสินค้าในการกีฬาเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม เพื่อให้เกิดประโยชน์และได้ผลดียิ่งขึ้น

6. เวชศาสตร์การกีฬา (Sport Medicine) เป็นการศึกษาเกี่ยวข้องกับการป้องกัน บำบัดรักษาผู้บาดเจ็บจากกีฬา

กีฬามวยสากล เป็นกีฬาที่มีการแข่งขันในระดับนานาชาติประการหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมอย่างมาก กีฬานี้เป็นการต่อสู้ด้วยหมัด ดังนั้น นักกีฬาต้องมีความอดทน ฉลาด มีไหวพริบ จึงจะสามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ได้ การต่อสู้ในกีฬามวยสากลมีรูปแบบการชกที่ละเอียด รัดกุม นักมวยสากลจะต้องใช้หมัดได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำโดยผู้ที่มีความเร็วในการปล่อยหมัดแต่ละหมัดออกไปย่อมจะนำชัยชนะมาสู่ตนได้ดีกว่าผู้ที่ปล่อยหมัดช้า การชกมวยสากลนั้นจะใช้วัยวะทุกส่วนเคลื่อนไหวทั้งการป้องกันตัว การตอบโต้คู่ต่อสู้ การรุก คือ การเข้าชกมีรูปแบบต่าง ๆ การรับมี การถอย การหลบ การปิดหมัด การเคลื่อนไหวเหล่านี้จะเกิดขึ้นตลอดเวลาของการชกมวยสากลและอยู่ในระยะกระชั้นชิด นอกจากนี้ นักมวยสากลจะต้องฝึกทักษะเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ความแคล่วคล่องว่องไวและความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบกับสมรรถภาพที่แข็งแรง ย่อมทำให้ได้รับชัยชนะจากฝ่ายตรงข้ามได้

จากที่กล่าวมาแล้วการฝึกมวยสากลเป็นกีฬาที่ต้องใช้องค์ประกอบหลาย ๆ ด้านทางวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยการฝึกจึงจะประสบความสำเร็จตามมุ่งหมายได้ เช่น การฝึกความแข็งแรงอดทน แคล่วคล่องว่องไว ความรวดเร็ว แม่นยำ เราสามารถนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาในเรื่องกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยาการออกกำลังกาย การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายมาใช้ในการฝึกได้ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสุขุมรัดกุม การตัดสินใจ ใช้หลักจิตวิทยาการกีฬามาช่วยได้เกี่ยวกับสภาพร่างกาย บำรุงรักษาสุขภาพ การเลือกอาหาร การพักผ่อน การลดน้ำหนักสามารถนำหลักการทางโภชนาศาสตร์มาใช้ ส่วนทักษะการต่อสู้ การออกอาวุธ ความหนักหน่วงรวดเร็ว การหลบหลีก สามารถใช้หลักทางชีวกลศาสตร์มาช่วยเสริมทักษะให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ได้เปรียบเทียบคู่ต่อสู้ หากเกิดการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันก็สามารถรักษาตามหลักเวชศาสตร์การกีฬาได้

อีกทั้งอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ทางเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นเครื่องช่วยฝึกมวยสากล ก็สามารถเลือกใช้นำมาช่วยเสริมในการฝึกซ้อมและแข่งขันเพื่อให้ได้เปรียบ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อตนเอง จะเห็นได้ว่าวิทยาศาสตร์การกีฬามีประโยชน์ต่อการฝึกมวยสากลเป็นอย่างยิ่ง

ประโยชน์และคุณค่าของการนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกมวยสากลสมัครเล่น

ในการฝึกมวยสากลสมัครเล่นนี้ ผู้ฝึกหัดนอกจากจะมีความรู้ความชำนาญในศิลปการป้องกันตัวแล้วยังได้รับประโยชน์และคุณค่าจากการฝึกหัดมากมายทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาช่วยซึ่งสรุปได้เป็นข้อ ดังนี้

ก. คุณค่าทางร่างกาย

1. เป็นการบริหารร่างกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ซึ่งอวัยวะทุกส่วนที่ได้รับการบริหารตลอดเวลา
2. ร่างกายมีความอดทน หากได้ต่อสู้ฝึกซ้อมอยู่เสมอ ร่างกายจะเกิดความเคยชินต่อความเหน็ดเหนื่อย การกระทบกระแทกต่อสิ่งเหล่านี้จะทำให้ร่างกายเกิดความทรหดอดทนขึ้นได้
3. เกิดความรวดเร็วว่องไว จากการฝึกมวยท่าต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดขึ้นตลอดเวลา ผู้ที่ได้รับการฝึกหัดอยู่เสมอ กล้ามเนื้อและประสาทจะสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ย่อมทำให้เกิดความว่องไวและรวดเร็วขึ้นได้อยู่เสมอ
4. สร้างภูมิคุ้มกันต้านต่อเชื้อโรคในร่างกาย การฝึกมวยย่อมทำให้ร่างกายทุกส่วนเคลื่อนไหวเกิดความแข็งแรงสมบูรณ์ การฝึกหัดมวยจะต้องมีการรักษานามัยที่ถูกหลักย่อมเป็นผลทำให้ร่างกายมีภูมิคุ้มกันต้านต่อเชื้อโรคได้

ข. คุณค่าทางจิตใจ

1. ให้ความเชื่อมั่นในตนเอง กิจกรรมทุกประเภทผู้เล่นจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองที่สามารถจะกระทำได้และตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยว โดยเฉพาะกิจกรรมที่เป็นการต่อสู้ด้วยแล้วยิ่งมีความสำคัญ
2. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา การต่อสู้บนเวทีแต่ละครั้งจะต้องต่อสู้กันอย่างจริงจัง เพื่อผลแห่งการเป็นผู้ชนะ และรางวัลที่ได้รับ แต่เมื่อสิ้นสุดการต่อสู้ต่างแสดงความยินดีและให้อภัยต่อกัน แสดงถึงเป็นผู้จิตใจสูง รักความยุติธรรม
3. ความมีระเบียบวินัย ผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการฝึกมวยได้นั้น ที่สำคัญต้องอยู่ในระเบียบวินัย มีแบบแผนทั้งในเรื่องการฝึกซ้อมและการรักษาสุขภาพ โดยให้ปฏิบัติตัวเป็นไปตามแบบแผนของตารางการฝึก จึงทำให้เกิดมีระเบียบวินัยอันดีงาม

4. รู้จักป้องกันตนเอง การฝึกมวย เป็นการรู้จักป้องกันตนเองโดยตรงให้พ้นจากการถูกทำร้ายต่าง ๆ โดยการฝึกหัดบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ย่อมติดตัวใช้ป้องกันตัวเมื่อเกิดเหตุจำเป็น

ค. คุณค่าทางสังคม การฝึกมวยจะต้องได้รับการฝึกอบรมให้มีระเบียบวินัยที่ดี การเคารพในกฎ การเชื่อฟัง การมีมารยาทอันดีงาม การเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รักความยุติธรรม และฝึกให้เป็นนักสู้ที่ดี นักมวยที่มีมารยาทอันดีงาม ก็จะนำไปสู่สังคมที่ดีได้

การวัดทักษะทางกีฬา

วริยา บุญชัย (2529: 257) กล่าวว่า การเรียนทักษะทางกีฬาเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนวิชาพลศึกษาครูพลศึกษาหรือนักพลศึกษาสามารถทราบสภาพ ความสามารถหรือข้อบกพร่องของนักเรียนได้ โดยการใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ ข้อมูลที่ได้มานำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการแบ่งกลุ่มของนักเรียน เป็นพื้นฐานในการพิจารณาคะแนนหรือผลการเรียน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนครั้งต่อไป การทดสอบนี้ควรกระทำในช่วงแรกก่อนเริ่มต้นสอน และทดสอบอีกครั้งภายหลังทดสอบอีกครั้งภายหลังทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว

การวัดทักษะการกีฬา หมายถึง การวัดความสามารถของนักเรียนในการปฏิบัติแต่ละกิจกรรม เช่น แอนด์บอล แบดมินตัน บาสเกตบอล เป็นต้น

ความมุ่งหมายที่สำคัญในการวัดทักษะทางกีฬา

1. เพื่อประเมินความสัมฤทธิ์ผลและความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
2. เพื่อประเมินผลความก้าวหน้าของโครงการพลศึกษาในโรงเรียน
3. เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียนของนักเรียน
4. เพื่อประโยชน์ในการแบ่งกลุ่มของนักเรียนตามความสามารถในแต่ละกิจกรรม

ในการทดสอบ ครูอาจจะแบ่งการทดสอบออกเป็นสองช่วง คือ ในช่วงแรกและในช่วงสุดท้ายของการสอน เพื่อจะได้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียน

คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี

สก็อต และเฟรนช์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 50-51; อ้างอิงจาก Scott and French 1950) กล่าวว่า คุณลักษณะของข้อพิจารณาในการสร้างแบบทดสอบทักษะกลไกควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถสำคัญ ๆ (Test Should Measure Important Abilities)
2. เป็นแบบทดสอบที่คล้ายกับการเล่นจริง (Tests Should be Like Game Situations)

3. เป็นแบบทดสอบที่วัดการกระทำของบุคคลหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะ (Tests Should Involve One Performer Only)

4. เป็นแบบทดสอบที่เน้นท่าทางที่ดี (Tests Should Encourage Good Form)

5. เป็นแบบทดสอบที่มีวิธีการให้คะแนนที่แม่นยำ (Tests Should Provide Accurate Scoring)

6. เป็นแบบทดสอบที่กำหนดจำนวนครั้งในการทดสอบเพียงพอ (Tests Should Provide a Sufficient Number of Trial)

7. เป็นแบบทดสอบที่น่าสนใจและมีความหมาย (Tests should be Interesting and Meaningful)

8. เป็นแบบทดสอบที่มีความยากง่ายเหมาะสม (Tests Should be of Suitable Difficulty)

9. เป็นแบบทดสอบที่คะแนนสามารถนำมาตัดสินโดยใช้ค่าสถิติ (Tests Should be Judge Partly ; by Statistical Evidence)

10. เป็นแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสำหรับการแปลผลการกระทำ (Tests should by Provide a Means for Interpreting Performance)

วาสนา คุณาภิลิทธิ (2539: 333-334) กล่าวถึงเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบที่ดี สรุปได้ดังนี้

1. ความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดนักเรียนกลุ่มใดก็ได้ รับเหมือนกัน
2. ความแม่นยำ (Validity) เป็นแบบทดสอบที่วัดสิ่งที่ต้องการวัดได้จริง
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) เป็นแบบทดสอบที่ยุติธรรมในการให้คะแนนและใครจะเป็นผู้ให้ก็ได้
4. ความง่าย (Simplicity) เป็นแบบทดสอบที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ง่ายต่อการบริหาร
5. การใช้เวลา (Time) เป็นแบบทดสอบที่ไม่ต้องใช้เวลามากเกินไป มีความประหยัดทั้งเวลา งบประมาณ และอื่น ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แฮริส และโจนส์ (Harris and Jones. 1982) ได้ทำการศึกษาระดับสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐเวอร์จิเนีย (Georgia) องค์ประกอบต่างๆ ที่ศึกษาประกอบด้วย

1. ระดับสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนที่สอนโดยครูพลศึกษา และที่สอนโดยครูประจำชั้น
2. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ทางกลไกกับความสามารถด้านการอ่านและคณิตศาสตร์
3. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ กับความสามารถทางกลไก กลุ่มตัวอย่างในการเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 2, 4 และ 6 จำนวน 2,546 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของโรงเรียน 19 แห่ง

ผลการทดสอบนำเสนอในรูปของ

1. ความแตกต่างระหว่างเพศ
2. ความแตกต่างระหว่างครูพลศึกษากับครูประจำชั้น
3. ความแตกต่างระหว่างผู้ถนัดขวา และผู้ถนัดซ้าย
4. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่านและคณิตศาสตร์กับตัวแปรต่างๆ ด้านความสามารถทางกลไก
5. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์กับตัวแปรต่างๆ ด้านความสามารถทางกลไก
6. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวแปรต่าง ๆ ด้านความสามารถทางกลไก
7. ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและคณิตศาสตร์ และอัตมโนทัศน์
8. ความแตกต่างระหว่างเด็กชาวเวอร์จิเนีย (Georgia) กับเด็กที่ได้รับการทดสอบจากสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการของสหรัฐอเมริกา (The American Association for Health Physical Education Recreation and Dance : AAHPERD) และเด็กที่ได้รับการทดสอบในรัฐมิเนโซต้า

จุนโกะ โอกะ (Junkao Oka. 1984: 1-3) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนภาคใต้ ทำการทดสอบกับกลุ่มนักเรียนชายและนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 870 คน เป็นชาย 464 คน หญิง 406 คน ทำการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งญี่ปุ่น (Japan Amateur Sport Association : J.A.S.A.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถภาพทางกลไก

1. สมรรถภาพทางกลไของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเพิ่มขึ้นตามระดับอายุ การพัฒนาของสมรรถภาพเป็นไปตามพัฒนาการของการเจริญเติบโต
2. เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กญี่ปุ่นในระดับอายุเดียวกัน เด็กไทยมีสมรรถภาพทางกลไต่ำกว่าเด็กญี่ปุ่น เทียบได้เท่ากับเด็กญี่ปุ่นเมื่อ 24 ปีที่ผ่านมา
3. ความสมบรูณ์แข็งแรงของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเกือบทั้งหมดเพิ่มขึ้นตามระดับอายุ
4. เมื่อเปรียบเทียบความสมบรูณ์แข็งแรง เด็กไทยต่ำกว่าเด็กญี่ปุ่นยกเว้นความแข็งแรงของกล้ามเนื้อท้อง
5. ความสมบรูณ์แข็งแรงของนักเรียนไทยไม่สมดุลโดยเฉพาะความทนทานต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับองค์ประกอบอื่น ๆ ของความสมบรูณ์แข็งแรง

ฟิลิโมนอฟ (Filimonov. 1986 : 65) ได้ทำการศึกษาเรื่อง วิธีการเพิ่มความแข็งแรงของการชกหมัด โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงที่เกิดจากการชกที่ต่างกัน เนื่องจากการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการชก (ขาและลำตัว) กลุ่มตัวอย่างคือ นักมวย จำนวน 120 คน ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ในจำนวนนี้มี 14 คน ที่เป็นนักกีฬาระดับสูง มีการใช้แบบสอบถามเพื่อทราบข้อมูลบางอย่างจากนักมวยและใช้อุปกรณ์เทนซิโอมิเตอร์ไดนาโมมิเตอร์ (Tensiometric Dynamometer) เพื่อใช้วัดความแข็งแรงของหมัดที่ชก ความแรงที่สัมพันธ์กับเวลาได้มีการบันทึกไว้ โดยศึกษาการหมุนลำตัวและแขนเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ การชกทุกครั้งจะต้องทำอย่างรุนแรงและรวดเร็วที่สุด ผลการศึกษาพบว่า ความแรงของการชกจะเกิดจากการหมุนส่วนลำตัวให้รุนแรงมากขึ้น และควรจะเน้นในการฝึกซ้อมทั้งในกลุ่มนักมวยเพิ่งหัดใหม่และนักมวยที่มีความสามารถสูง

เทมเพตัน (Templeton. 1989: 328) ในช่วงระยะเวลา 2 ปี นักเรียนในเมือง Starkville ได้รับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ความสามารถทางกลไก และทักษะกีฬา รวม 20 รายการ การทดสอบทำในช่วงโรงเรียนพลศึกษาตามปกติของนักเรียน 579 คน โดยใช้เวลาในการทดสอบรวม 6 สัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างถูกจำแนกตามเพศ วัย ส่วนสูงและน้ำหนัก รายการทดสอบความสามารถทางกาย ประกอบด้วย งอแขนห้อยตัว นั่งอตัวไปข้างหน้า แรงบีบมือซ้ายและแรงบีบมือขวา การทดสอบความสามารถทางกลไกประกอบด้วย วิ่ง 50 เมตร ยืนกระโดดไกล การทุ่มน้ำหนักโดยใช้ลูกบาสเกตบอล การเดินบนราง การยืนขาเดียว การก้าวด้านข้าง การรับลูกบาสเกตบอล และการขว้างเข็มปัก การทดสอบทักษะกีฬา ประกอบด้วย การเตะลูกฟุตบอลไกล การเลี้ยงลูกฟุตบอล การตีลูกจากแท่นเพื่อความแม่นยำ การตีลูกจากแท่นเพื่อความไกล การยิงประตูบาสเกตบอล 30 วินาที การ

ยูเซียง (ปรีชา ศรีเขียวพงษ์. 2540: 24 ; อ้างอิงจาก Youxiang. 1992: 2857) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการให้คะแนน 3 ระบบ ที่มีต่อการวัดผลกีฬาเทเบิลเทนนิส วัดอุปสงค์ในการวิจัยเพื่อที่จะทดสอบและพิสูจน์ว่าผลของการนำระบบ 3 ชนิด มาใช้วัดผลกับนักศึกษาที่เรียนโปรแกรมคำสั่งพื้นฐานในวิทยาลัย โดยชนิดแรกขึ้นอยู่กับทักษะและความสามารถของนักศึกษาแต่ละคนที่ทำให้ผลรวมในการทดสอบทักษะและการเล่นเกมส์เปลี่ยนแปลงไปในชนิดที่ 2 ขึ้นอยู่กับการจัดการขิงนักศึกษาที่มีผลรวมทั้งหมดเกี่ยวกับการเอาใจใส่ การมีส่วนร่วม และการแข่งขันชนิดที่ 3 ขึ้นอยู่กับการเลียนแบบตามตัวอย่างของนักศึกษา ซึ่งจะรวมถึงการทดสอบทักษะความสามารถในการเล่นต่าง ๆ การตั้งใจ การมีส่วนร่วมและการทดสอบข้อเขียน ความเปลี่ยนแปลง จะประกอบด้วยทดสอบความสามารถ 2 อย่าง การเล่นเกมต่าง ๆ 15 เกม ความตั้งใจพฤติกรรมของนักศึกษากการสอบข้อเขียนและการวัดความพึงพอใจในการทดสอบการเรียนวิชาเทเบิลเทนนิสในช่วงฤดูใบไม้ผลิ ปี ค.ศ. 1991 ที่มหาวิทยาลัยโอไฮโอ (Ohio State University) จะไม่ค่อยกำหนดว่าจะนำชนิดใดชนิดหนึ่งในระบบมาใช้

ผลทางสถิติพบว่า มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผลของการวัดส่วนใหญ่จะตรงข้ามกับระบบทั้ง 3 ภายในชนิดของทักษะความสามารถนักศึกษาจะทำคะแนนสูงกว่านักศึกษาที่นำการจัดการมาใช้ เมื่อมีกรณีที่มีการทดสอบทักษะ 2 อย่าง และให้โอกาสในการเล่นเกมมากกว่าส่วนในกรณีที่มีตัวอย่างนักศึกษาจะทำคะแนนได้ดีกว่าในการทดสอบทักษะ 2 อย่างเกมส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงสูงกว่านักศึกษาที่นำการจัดการมาใช้ และการทดสอบข้อเขียนจะมีคะแนนสูงกว่า

ความรู้สึกรักของนักศึกษาเกี่ยวกับระบบการเรียน พบว่าจะตรงข้ามอย่างมากกับสิ่งที่ได้เรียนมานักศึกษาส่วนน้อยไม่เห็นด้วย อีกส่วนหนึ่งของนักศึกษามีความพึงพอใจแต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษาส่วนมากก็ชอบระบบการเรียนแบบนี้

โดยสรุป ดังนั้น ดร.ชนิที่ จะชี้ให้เห็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาเทเบิลเทนนิสสำหรับ นักศึกษา ก็คือ นักศึกษาได้เรียนมากน้อยเพียงใดนั่นเอง

ไวท์ทิง (Whiting. 1994: 130) ได้ทำการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวส่วนบนของร่างกายอย่าง แรงในการชกมวย การศึกษาในครั้งนี้ศึกษาโดยใช้กล้อง 2 กล้องที่สามารถทำให้สภาพกลมกลืนกันได้ และทำการถ่ายภาพของนักมวยที่มีความสามารถสูงจำนวน 4 คน ขณะที่แสดงการชกหมัดที่กระสอบที่ใช้ฝึกซ้อม ได้มีการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวแบบ 3 มิติที่บริเวณหัวไหล่ ข้อศอก ข้อมือและนวมของ นักมวยแต่ละคน เพื่อใช้ในการคาดประมาณการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งในแนวเชิงเส้นตรงหรือเชิงเส้น โค้งของตำแหน่งส่วนบนต่าง ๆ ของนักมวย ความเร็วเฉลี่ยที่จุดกระทบอยู่ระหว่าง 5.9 -8.2 เมตร/วินาที และความเร็วสูงสุด 8-12 เมตร/วินาที ที่บริเวณปลายนวมที่กระทบเป้า พบค่าความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญระหว่างความเร็วของหัวไหล่และข้อมือ ความเร็วข้อศอกเชิงเส้นโค้งจะพบว่าแตกต่างกันขณะ ชกหมัดฮุคและหมัดแย็บ พบความแตกต่างประมาณ 2-3 รายการ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการใช้นวม กับการใช้มือเปล่า ผลที่เกิดขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญนี้ เป็นไปตามลักษณะประสบการณ์ของ นักมวยซึ่งจะใช้เป็นตัวอย่างของแรงกระทบของหมัดซึ่งจะสัมพันธ์กับกลไกที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บต่อคู่ ต่อสู้

กอร์ดอน (Gordon. 2004: 104) อิทธิพลของการฝึกใช้จินตนาการในการเลือกทักษะเทนนิส ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกใช้จินตนาการในการเลือกทักษะ เทนนิสของนักเรียนระดับมัธยม ผู้วิจัยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม โดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ทางสถิติ ประชากรประกอบด้วยผู้ที่เริ่มต้นเล่นกีฬาเทนนิส 6 ชั้น จำนวนทั้งหมด 138 คน ในภาคแรกของปี ค.ศ. 2003 ในโรงเรียนสาธิตในมหาวิทยาลัย Midweestern เครื่องมือที่ใช้ใน การศึกษาเป็นแบบทดสอบของ Larry Hensley ซึ่งเป็นแบบทดสอบทักษะเทนนิสที่มีความสมบูรณ์และ น่าเชื่อถือ ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มควบคุม และกลุ่มที่ 3 มีความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังการฝึกอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 การทดสอบไม่มีความแตกต่าง กัน

2. กลุ่มที่ทำการฝึกโดยใช้จินตนาการก่อนทำการฝึกทางร่างกาย กลุ่มที่ 1 มีความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการฝึก

3. กลุ่มที่ได้ฝึกการใช้จินตนาการหลังการฝึกทางด้านร่างกาย กลุ่มที่ 2 มีความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าความแตกต่างมากกว่ากลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 1 น้อยที่สุด

ผลสรุปที่ได้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มที่ 1 ที่ได้ฝึกใช้จินตนาการก่อนการฝึกทางด้านร่างกายดีกว่ากลุ่มที่ 2 ที่ได้ฝึกใช้จินตนาการหลังการฝึกทางด้านร่างกาย และกลุ่มที่ 3 ที่ทำการฝึกทางด้านร่างกายเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการฝึกใช้จินตนาการร่วมกับการฝึกทางด้านร่างกายดีกว่าการฝึกทางด้านร่างกายเพียงอย่างเดียว

งานวิจัยในประเทศ

สุวิทย์ กาเยาว์ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากลสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาและเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบมวยสากลกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพแบบทดสอบเป็นนักศึกษาชายที่ผ่านการเรียนวิชามวยสากลจากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2537 จำนวน 41 คน จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 166 คน และกลุ่มตัวอย่างในการหาเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง สุโขทัย และเพชรบูรณ์ จำนวนร้อยละ 50 ของนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัย ด้วยแบบทดสอบทักษะมวยสากล 4 รายการและหาคุณภาพแบบทดสอบด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น ความแปรปรวน ความเที่ยงตรงและหาเกณฑ์ปกติจากคะแนนที (T – Score) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการชกหมัด ที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นในทางบวก ระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.68 - 1.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบการชกหมัด ที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างในทางบวก ระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.66 - 0.93$, $r = 0.65 - 0.83$) ในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำลองเอกไพบูลย์ โยสำลี (2542: 104 – 105) ได้ทำการศึกษาเรื่องระดับทักษะและสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ทักษะกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพลุเจริญวิทยาคม ประจำปีการศึกษา 2540 จำนวน 40 คน โดยการสุ่มตัวอย่างง่าย กลุ่มศึกษาเกณฑ์ปกติ (Norms) ได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 250 คน มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 337 คน มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 332 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลของณัฐวุฒิ ปลั่งเจริญ ประกอบด้วย การเตะลูกฟุตบอล การเตะ

ผลการศึกษาพบว่า

ระดับทักษะกีฬาฟุตบอล นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 , 2 และ 3 แต่ละรายการและรวมทุกรายการ ดังนี้

1. การเตะลูกฟุตบอล มัธยมศึกษาปีที่ 1 ค่าเฉลี่ย 63.28 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 24.51 ครั้ง มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 115.01 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 29.65 ครั้ง และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 122.75 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 27.67 ครั้ง และมีระดับทักษะคะแนนที่ ดังนี้

	ม. 1	ม. 2	ม. 3
ดีเลิศ	73 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป
ดี	62 – 72	60 – 68	60 – 68
ปานกลาง	36 – 61	41 – 59	41 – 59
พอใช้	28 – 38	32 – 40	32 – 40
ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่า 28	ต่ำกว่า 32	ต่ำกว่า 32

2. การเตะลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผนัก มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 19.34 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.74 ครั้ง มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 29.67 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12 ครั้ง และมีระดับทักษะคะแนนที่ ดังนี้

	ม. 1	ม. 2	ม. 3
ดีเลิศ	77 ขึ้นไป	71 ขึ้นไป	73 ขึ้นไป
ดี	64 – 67	61 – 70	62 – 72
ปานกลาง	37 – 63	40 – 60	39 – 61
พอใช้	24 – 36	30 – 39	28 – 38
ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่า 24	ต่ำกว่า 30	ต่ำกว่า 28

3. การโหม่งลูกฟุตบอล มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 2.64 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.71 คะแนน มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 10 .40 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.50 คะแนน และมีระดับทักษะคะแนนที่ ดังนี้

	ม. 1	ม. 2	ม. 3
ดีเลิศ	67 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป	67 ขึ้นไป
ดี	59 – 66	60 – 68	59 – 66
ปานกลาง	42 – 58	41 – 59	42 – 58

พอใช้	34 – 41	32 – 40	34 – 41
ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่า 34	ต่ำกว่า 32	ต่ำกว่า 34

สมศักดิ์ มณีเรืองสิน (2542: 146 – 147) ได้ทำการศึกษาเรื่องระดับทักษะบุคคลและความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอลของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2541 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะบุคคลและความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอลของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2541 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) ปีการศึกษา 2541 จำนวน 229 คน โดยแยกตามเพศ เป็นนิสิตชาย จำนวน 179 คน และนิสิตหญิง จำนวน 50 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการประเมินและทดสอบและแต่ละรายการ และคะแนนรวมตามเพศและระดับชั้นปี

1.1 การเซ็ทของนิสิตชายปีที่ 1 , 2, 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 32.088, 39.426, 28.576 และ 35.268 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.473, 10.372, 11.200 และ 8.710 ตามลำดับ นิสิตหญิงชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 21.291, 24.291, 24.041 และ 26.892 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.886, 12.732, 13.907 และ 6.639 ตามลำดับ

1.2 การตีกของนิสิตชายปีที่ 1 , 2, 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 32.088, 24.24, 319.641 และ 30.583 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.458, 10.107, 8.629, 18.333 และ 18.392 ตามลำดับ นิสิตหญิงชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 21.291, 22.041, 18.333 และ 18.392 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.886, 13.224, 9.575 และ 6.861 ตามลำดับ

1.3 การตบของนิสิตชายปีที่ 1 , 2, 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 45.186, 51.586, 47.510 และ 51.917 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .683, .749, .687 และ .888 ตามลำดับ นิสิตหญิงชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.750, 2.666, 2.750 และ 2.714 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .866, .984, .866 และ .611 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของทักษะบุคคลและความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอลของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2541 โดยใช้สถิติเอฟ (F - test) หากพบว่ามีข้อแตกต่างกันจะเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิตเป็นรายคู่ โดยวิธีของตุกี (Tukey Mehtod)

2.1 ทักษะการเห็นของนิสิตชายชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ทักษะการดึกของนิสิตชายชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ทักษะการตบของนิสิตชายชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอลของนิสิตชายชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 ทักษะการเซต, ทักษะดัก, ทักษะการตบ และความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอลของนิสิตชายชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิสิฐ ชาญรังสี (2544: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่นของโรงเรียนกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เคยเรียนวิชามวยสากลสมัครเล่นมาแล้วจำนวน 40 คน และเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นจาก 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อหาเกณฑ์มาตรฐาน จำนวน 110 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่นของโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่ามีค่าความเป็นปรนัยทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่นของโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่นของโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการโดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่ามีค่าความเที่ยงตรงทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เกณฑ์ในการแบ่งระดับความสามารถแต่ละรายการและคะแนนรวม แบ่งได้เป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก ดังนี้ คือ

ชกเป้าหมายตรงข้าม ระดับความสามารถสูงมากคะแนนที่เท่ากับ 64 ขึ้นไประดับความสามารถสูงสุด คะแนนที่เท่ากับ 55 – 63 ระดับความสามารถปานกลางคะแนนที่เท่ากับ

ฟุตเวิร์ค หน้า - หลัง ระดับความสามารถสูงมากคะแนนที่เท่ากับ 70 ขึ้นไประดับ
ความสามารถสูงสุด คะแนนที่เท่ากับ 57 – 69 ระดับความสามารถปานกลางคะแนนที่เท่ากับ
44 – 56 ระดับความสามารถต่ำคะแนนที่เท่ากับ 31 – 43 ระดับความสามารถต่ำมากคะแนนที่เท่ากับ
30 ลงไป

ฟุตเวิร์ค ซ้าย - ขวา ระดับความสามารถสูงมากคะแนนที่เท่ากับ 70 ขึ้นไประดับ
ความสามารถสูงสุด คะแนนที่เท่ากับ 57 – 69 ระดับความสามารถปานกลางคะแนนที่เท่ากับ
44 – 56 ระดับความสามารถต่ำคะแนนที่เท่ากับ 31 – 43 ระดับความสามารถต่ำมากคะแนนที่เท่ากับ
30 ลงไป

คะแนนรวม ระดับความสามารถสูงมากคะแนนที่เท่ากับ 64 ขึ้นไประดับความสามารถ
สูงสุด คะแนนที่เท่ากับ 55 – 63 ระดับความสามารถปานกลางคะแนนที่เท่ากับ 46 – 54 ระดับ
ความสามารถต่ำคะแนนที่เท่ากับ 37 – 45 ระดับความสามารถต่ำมากคะแนนที่เท่ากับ 36 ลงไป

กอบชัย นิธิวัฒนากุล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาระดับทักษะมวยไทยสมัครเล่นใน
การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับทักษะมวย
ไทยสมัครเล่นของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำนวน 67 คน โดยใช้แบบทดสอบทักษะมวยไทย 4 รายการ
รายการละ 30 วินาที คือ ทักษะการเตะเฉียงบริเวณลำตัว ทักษะตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัว ทักษะการถีบ
บริเวณลำตัว ทักษะการชกหมัดตรงบริเวณใบหน้า

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการเตะเฉียงบริเวณลำตัวของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าเฉลี่ย 41.11
ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.87 ครั้ง ระดับทักษะของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย
50.20 ครั้ง โดยจำแนกตามรุ่น ดังนี้

รุ่นพินเวท มีค่าเฉลี่ย 46.20 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.40 ครั้ง มีทักษะอยู่ใน
ระดับสูง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 60.20 ครั้ง

รุ่นไลท์ฟลายเวท มีค่าเฉลี่ย 46.71 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.85 ครั้ง มีทักษะ
อยู่ในระดับสูง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 61.00 ครั้ง

รุ่นฟลายเวท มีค่าเฉลี่ย 44.20 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.64 ครั้ง มีทักษะอยู่ใน
ระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 56.80 ครั้ง

รุ่นแบนตั้มเวท มีค่าเฉลี่ย 42.42 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.69 ครั้ง มีทักษะอยู่
ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 54.57 ครั้ง

รุ่นเฟเธอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 42.10 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.38 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 53.30 ครั้ง

รุ่นไลท์เวท มีค่าเฉลี่ย 39.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.04 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 46.33 ครั้ง

รุ่นไลท์เวลเตอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 40.90 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.08 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 49.50 ครั้ง

รุ่นเวลเตอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 38.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.64 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 44.00 ครั้ง

รุ่นไลท์มิดเดิลเวท มีค่าเฉลี่ย 36.83 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.31 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับต่ำ มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 35.33 ครั้ง

รุ่นมิดเดิลเวท มีค่าเฉลี่ย 35.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.73 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับต่ำ มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 35.33 ครั้ง

รุ่นไลท์เฮฟวีเวท มีค่าเฉลี่ย 35.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.41 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับสูง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 35.00 ครั้ง

2. ทักษะการตีเข้าเชิงบริเวณลำตัวของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าเฉลี่ย 42.16 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.83 ครั้ง ระดับทักษะของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 50.11 ครั้ง โดยจำแนกตามรุ่นดังนี้

รุ่นพินเวท มีค่าเฉลี่ย 43.40 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.42 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 53.60 ครั้ง

รุ่นไลท์ฟลายเวท มีค่าเฉลี่ย 46.42 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.87 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 58.28 ครั้ง

รุ่นฟลายเวท มีค่าเฉลี่ย 43.20 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.70 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 52.20 ครั้ง

รุ่นแบนตั้มเวท มีค่าเฉลี่ย 45.57 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.19 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 56.42 ครั้ง

รุ่นเฟเธอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 43.20 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.28 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 51.30 ครั้ง

รุ่นไลท์เวท มีค่าเฉลี่ย 39.11 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.95 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 41.11 ครั้ง

รุ่นไลท์เวลดอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 41.40 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.03 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 49.50 ครั้ง

รุ่นเวลดอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 38.33 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.48 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 44.33 ครั้ง

รุ่นไลท์มิดเดิลเวท มีค่าเฉลี่ย 40.50 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.08 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับต่ำ มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 46.33 ครั้ง

รุ่นมิดเดิลเวท มีค่าเฉลี่ย 39.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.00 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับต่ำ มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 44.33 ครั้ง

รุ่นไลท์เฮฟวี่เวท มีค่าเฉลี่ย 37.50 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.53 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับสูง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 41.00 ครั้ง

3. ทักษะการตีบบริเวณลำตัวของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าเฉลี่ย 38.67 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.83 ครั้ง ระดับทักษะของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 50.20 ครั้ง โดยจำแนกตามรุ่นดังนี้

รุ่นพินเวท มีค่าเฉลี่ย 72.40 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.63 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 53.20 ครั้ง

รุ่นไลท์ฟลายเวท มีค่าเฉลี่ย 43.14 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.71 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับสูง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 60.14 ครั้ง

รุ่นฟลายเวท มีค่าเฉลี่ย 42.20 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.60 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 58.40 ครั้ง

รุ่นแบนตั้มเวท มีค่าเฉลี่ย 37.71 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.30 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 48.14 ครั้ง

รุ่นเฟเธอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 37.80 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.07 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 47.70 ครั้ง

รุ่นไลท์เวท มีค่าเฉลี่ย 37.77 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.59 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 47.77 ครั้ง

รุ่นไลท์เวลดอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 38.80 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.07 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 51.00 ครั้ง

รุ่นเวลดอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 40.66 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.91 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 41.33 ครั้ง

รุ่นไลท์มิดเดิลเวท มีค่าเฉลี่ย 35.83 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.36 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 43.33 ครั้ง

รุ่นมิดเดิลเวท มีค่าเฉลี่ย 36.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.35 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 44.33 ครั้ง

รุ่นไลท์เฮฟวีเวท มีค่าเฉลี่ย 33.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.24 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับต่ำ มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 36.00 ครั้ง

4. ทักษะการชกหมัดตรงบริเวณใบหน้าของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าเฉลี่ย 73.37 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.66 ครั้ง ระดับทักษะของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 50.20 ครั้ง โดยจำแนกตามรุ่นดังนี้

รุ่นพินเวท มีค่าเฉลี่ย 72.40 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.50 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 51.40 ครั้ง

รุ่นไลท์ฟลายเวท มีค่าเฉลี่ย 75.14 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.72 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 50.85 ครั้ง

รุ่นฟลายเวท มีค่าเฉลี่ย 77.20 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.73 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 54.80 ครั้ง

รุ่นแบนตั้มเวท มีค่าเฉลี่ย 68.85 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.07 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 47.00 ครั้ง

รุ่นเฟเธอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 74.80 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.94 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 52.10 ครั้ง

รุ่นไลท์เวท มีค่าเฉลี่ย 77.77 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.54 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 53.11 ครั้ง

รุ่นไลท์เวลเตอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 73.50 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.78 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 49.11 ครั้ง

รุ่นเวลเตอร์เวท มีค่าเฉลี่ย 68.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.07 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 45.66 ครั้ง

รุ่นไลท์มิดเดิลเวท มีค่าเฉลี่ย 71.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.94 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 47.50 ครั้ง

รุ่นมิดเดิลเวท มีค่าเฉลี่ย 71.00 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 17.57 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 44.66 ครั้ง

รุ่นไลท์เฮฟวีเวท มีค่าเฉลี่ย 64.50 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.02 ครั้ง มีทักษะอยู่ในระดับต่ำ มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 40.50 ครั้ง

5. ระดับทักษะคะแนนรวมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 50.13 ครั้ง โดยจำแนกตามรุ่นดังนี้

รุ่นพินเวท มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 54.60 ครั้ง
 รุ่นไลท์ฟลายเวท มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 57.56 ครั้ง
 รุ่นฟลายเวท มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 55.55 ครั้ง
 รุ่นแบนตั้มเวท มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 51.53 ครั้ง
 รุ่นเฟเธอร์เวท มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 51.10 ครั้ง
 รุ่นไลท์เวท มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 47.83 ครั้ง
 รุ่นไลท์เวลเตอร์เวท มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 49.75 ครั้ง
 รุ่นเวลเตอร์เวท มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 43.83 ครั้ง
 รุ่นไลท์มิดเดิลเวท มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 44.45 ครั้ง
 รุ่นมิดเดิลเวท มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 42.08 ครั้ง
 รุ่นไลท์เฮฟวีเวท มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 38.12 ครั้ง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับทักษะมวยไทย ประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยสำหรับนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษาซึ่ง ครองจักร งามมีศรี ได้ทำการวิจัยไว้ เกณฑ์ปกติทักษะกีฬามวยของนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาในเขตภาคกลางซึ่งอนันต์ เมฆสวรรค์ ได้ทำการวิจัยไว้ และระดับทักษะมวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ซึ่งกอบชัย นิธิวัฒนากุล ได้ทำการวิจัยไว้ ผู้วิจัยพบว่า ระดับทักษะมวยไทยที่ใช้ในการแข่งขัน และได้ถูกจัดให้อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนในวิทยาลัย

พลศึกษา มีทักษะที่น่าสนใจประกอบด้วย ทักษะการเตะเฉียงบริเวณลำตัว ทักษะการตีเข้าบริเวณลำตัว ทักษะการถีบบริเวณลำตัว และทักษะการชกหมัดตรงบริเวณใบหน้าเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุด ประกอบกับวิทยาลัยพลศึกษาในเขตภาคใต้ได้มีการเปิดการเรียนการสอนวิชามวยไทยเป็นวิชาบังคับมาหลายปีแล้ว แต่ยังไม่มีความรู้ถึงระดับทักษะมวยไทย และสร้างเกณฑ์ทักษะมวยไทยขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและประเมินผลวิชามวยไทย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาระดับมวยไทยและสร้างเกณฑ์ทักษะมวยไทยสำหรับนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษาในเขตภาคใต้ขึ้น

ไตรลักษณ์ คำนิล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจ

1. แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยรัฐบาล ด้านสุขภาพอนามัยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจทั้ง 6 ด้าน ระหว่างมวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน

3.1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความรัก และความถนัดและความสนใจ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แดนพิทักษ์ ผัสดี (2547: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนิสิตระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ เป็นนิสิตที่ผ่านการเรียนวิชามวยสากล จากคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ทักษะ เป็นนิสิตที่ผ่านการเรียนวิชามวยสากล จากคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 100 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะมวยสากลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบทดสอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.25 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.36 คะแนน แบบทดสอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.65 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.50 คะแนน แบบทดสอบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.70 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.62 คะแนน แบบทดสอบที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.80 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.67 คะแนน แบบทดสอบที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.30 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.26 คะแนน และรวมรายการแบบทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 114.30 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.54 คะแนน

2. แบบทดสอบทักษะมวยสากลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .819 - .897$)

3. แบบทดสอบทักษะมวยสากลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบทดสอบที่ 1 แบบทดสอบที่ 2 แบบทดสอบที่ 3 แบบทดสอบที่ 4 แบบทดสอบที่ 5 มีค่าความเป็นปรนัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .639 - .916$)

4. แบบทดสอบทักษะมวยสากลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบทดสอบที่ 1 แบบทดสอบที่ 2 แบบทดสอบที่ 3 แบบทดสอบที่ 4 แบบทดสอบที่ 5 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .676 - .799$)

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ของแบบทดสอบทักษะมวยสากลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ระหว่างรายการทดสอบที่ 1 กับ 4, 2 กับ 3, 3 กับ 4 – 5 มีค่าความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นนอกนั้นไม่แตกต่างกัน

6. เกณฑ์ทักษะรวมรายการแบบทดสอบทักษะมวยสากล สำหรับนิสิตอุดมศึกษา คือระดับสูงมาก ตรงกับ คะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 32 – 40 และระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 31 ลงมา

เก่งกาจ เกลี้ยงแก้ว (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนิสิตระดับอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตระดับอุดมศึกษาที่ผ่านการเรียนวิชามวย จำนวน 200 คนจำแนกเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 100 คน นิสิตรามคำแหง 50 คน และนิสิตเกษตรศาสตร์ 50 คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบทักษะมวยสากลของสุวิทย์ กาเยาว์ ประกอบด้วย หมัดแย็บ (Jab) หมัดฮุค (Hook) หมัดอัปเปอร์คัต (Uppercut) หมัดตรง (Straight Hit) วิเคราะห์ค่าทางสถิติโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนที่ (T- Score)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตชายระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2548 มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนโดยรวม มีค่าเท่ากับ 298.94 และ 32. คะแนนชกหมัดแย็บมีค่าเท่ากับ 62.70 และ 8.68 คะแนนชกหมัดตรงซ้าย ตรงขวามีค่าเท่ากับ 80.41 และ 12.29 คะแนนชกหมัดฮุคซ้าย ขวา มีค่าเท่ากับ 74.64 และ 14.81 คะแนนชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย ขวา มีค่าเท่ากับ 81.18 และ 19.52 ตามลำดับ

2. ระดับทักษะมวยสากลโดยรวม 4 รายการ ของนิสิตระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2548 สูงมากคะแนนดิบที่ 384 ขึ้นไป ปานกลางมีค่าคะแนนดิบระหว่าง 253-343 หรือตรงกับคะแนนที่ 36-64 ต่ำมีค่าคะแนนดิบ 209-252 หรือตรงกับคะแนนดิบที่ 22-35 และต่ำมากมีคะแนนดิบที่ 208 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 21 ลงมา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาชาย ในสถาบันการพลศึกษา 17 วิทยาเขต ปีการศึกษา 2551 ที่กำลังเรียนและผ่านการเรียนวิชามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 750 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาชาย ในสถาบันการพลศึกษา 17 วิทยาเขต ปีการศึกษา 2551 ที่กำลังเรียนและผ่านการเรียนวิชามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 256 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังนี้

1. แบ่งประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ โดยแยกเป็น 4 ภาค ได้แก่
 - 1.1 ภาคเหนือ มี 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย วิทยาเขตเพชรบูรณ์
 - 1.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ
 - 1.3 ภาคกลาง มี 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตอ่างทอง วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร
 - 1.4 ภาคใต้ มี 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตยะลา วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตกระบี่
2. ทำการสุ่มอย่างง่ายโดยสุ่มแยกภาคละ 2 วิทยาเขต จะได้กลุ่มตัวอย่าง 8 วิทยาเขต

3. ทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจาก 8 วิทยาเขต โดยสุ่มนักศึกษาที่กำลังเรียนมวยสากลสมัครเล่นสถาบันละ 16 คน และนักศึกษาที่ผ่านการเรียนมวยสากลสมัครเล่น วิทยาเขตละ 16 คน จะได้กลุ่มตัวอย่าง วิทยาเขตละ 32 คน ดังนี้

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ภาค	วิทยาเขต	กลุ่มตัวอย่าง	รวม
เหนือ	เชียงใหม่	32	64
	สุโขทัย	32	
ตะวันออก	มหาสารคาม	32	64
	ศรีสะเกษ	32	
ภาคกลาง	กรุงเทพ	32	64
	สุพรรณบุรี	32	
ภาคใต้	กระบี่	32	64
	ตรัง	32	
รวม		256	256

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬามวยสากลของ สุวิทย์ กาเยาว์ เป็นเครื่องมือในการทดสอบวัดระดับทักษะกีฬามวยสากลสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วยรายการทดสอบทักษะกีฬามวยสากล 4 รายการ คือ

1. การชกหมัดแย็บ (Jab)
2. การชกหมัดฮุค (Hook)
3. การชกหมัดอัปเปอร์คัต (Uppercut)
4. การชกหมัดตรง (Straight Hit) (รายละเอียดของแบบทดสอบอยู่ในภาคผนวก)

คุณภาพของแบบทดสอบทักษะมวยสากลของ สุวิทย์ กาเยาว์ มีค่าทางสถิติ ดังนี้

1. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ การชกหมัด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นใน
2. ทางบวก ระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.68 - 1.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบการชกหมัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.66 - 0.93$, $r = 0.65 - 0.83$) ในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาทั้ง 8 วิทยาเขต เพื่อทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการทดสอบทักษะกีฬามวยสากล ของสุวิทย์ กาเยาว์
3. ขอความอนุเคราะห์ผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งอธิบายและสาธิตวิธีการต่างๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เข้าใจ
4. จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ ใบบันทึกผลการทดสอบ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. ก่อนทำการทดสอบผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ และสถิติการทดสอบตามแบบทดสอบทักษะกีฬามวยสากลของ สุวิทย์ กาเยาว์ ให้ผู้เข้าทดสอบเข้าใจอย่างละเอียด
6. ทำการทดสอบทักษะกีฬามวยสากล ตามแบบทดสอบทักษะกีฬามวยสากลของ สุวิทย์ กาเยาว์
7. ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการทดสอบและการบันทึกผลการทดสอบด้วยตัวเอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะกีฬามวยสากลมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการและคะแนนรวม
2. หาระดับทักษะกีฬามวยสากลของนักศึกษาชายในสถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2551 เป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ
3. สร้างเกณฑ์ทักษะมวยสากลของนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2551 เป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก โดยใช้คะแนนที่ (T-Score)
4. นำเสนอข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T – score	แทน	คะแนนที
Min	แทน	คะแนนต่ำสุด
Max	แทน	คะแนนสูงสุด
f	แทน	ความถี่
%	แทน	ร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่นของ นักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา ที่ผ่านการเรียนวิชามวยสากลมาแล้ว ปีการศึกษา 2551 ดังนี้

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทักษะมวยสากลสมัครเล่นการชกหมัด
ของ นักศึกษาชาย สถาบันการพลศึกษา (N = 256)

ทักษะ	$\bar{X}$	S.D	Max	Min
การชกหมัดแย็บ	59.19	9.63	89	40
การชกหมัดตรงซ้าย ตรงขวา	82.10	12.67	115	56
การชกหมัดฮุคซ้าย ฮุคขวา	74.64	14.23	116	44
การชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย อัปเปอร์คัตขวา	77.79	14.30	120	47

จากตาราง 2 แสดงว่านักศึกษาสถาบันการพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การชกหมัดตรงซ้าย ตรงขวา มีค่าเท่ากับ 82.10 และ S.D. = 12.67 การชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย อัปเปอร์คัตขวา มีค่าเท่ากับ 77.79 และ S.D. = 14.30 การชกหมัดฮุคซ้าย ฮุคขวา มีค่าเท่ากับ 74.64 และ S.D. = 14.23 การชกหมัดแย็บ มีค่าเท่ากับ 59.19 และ S.D. = 9.63 ตามลำดับ

คะแนนสูงสุดและต่ำสุด จากการทดสอบทักษะการชกหมัดตรงซ้ายตรงขวา เท่ากับ 115 และ 56 ทักษะการชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย อัปเปอร์คัตขวา เท่ากับ 120 และ 47 ทักษะการชก หมัดฮุคซ้าย ฮุคขวา เท่ากับ 116 และ 44 และทักษะการชกหมัดแย็บเท่ากับ 89 และ 40

ตาราง 3 แสดงค่าความถี่และร้อยละของระดับทักษะของการชกหมัดแย้มของนักศึกษาชาย
สถาบันการพลศึกษาจำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	ระดับเกณฑ์	สูงมาก		สูง		ปานกลาง		ต่ำ		ต่ำมาก	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ภาคเหนือ	(N = 64)	-	-	7	10.93	23	35.93	32	49.23	2	3.12
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	(N = 64)	1	1.56	4	6.25	32	50.00	16	25.00	11	17.18
ภาคกลาง	(N = 64)	2	3.12	12	18.75	24	37.50	23	35.93	3	4.68
ภาคใต้	(N = 64)	3	4.68	7	10.93	38	59.37	16	25.00	-	-
รวม	(N = 256)	6	2.34	30	11.71	117	45.70	87	33.98	16	6.25

จากตาราง 3 แสดงว่าทักษะการชกหมัดแย้มของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 45.70 และ 33.98 ตามลำดับ เมื่อแยกตามภูมิภาคพบว่า ภาคเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 49.23 และ 35.93 ตามลำดับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 25.00 ตามลำดับ ภาคกลางส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 37.50 และ 35.93 ตามลำดับ ภาคใต้ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 59.37 และ 25.00 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าความถี่และร้อยละของระดับทักษะของการชกหมัดตรงของนักศึกษาชาย
สถาบันการพลศึกษาจำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	ระดับเกณฑ์	สูงมาก		สูง		ปานกลาง		ต่ำ		ต่ำมาก	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ภาคเหนือ	(N = 64)	1	1.56	11	17.18	24	37.50	21	31.81	7	16.93
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	(N = 64)	1	1.56	8	12.50	25	39.06	20	31.25	10	15.52
ภาคกลาง	(N = 64)	1	1.56	3	4.68	30	46.87	25	30.06	5	7.81
ภาคใต้	(N = 64)	-	-	7	10.93	27	42.18	27	42.18	3	4.68
รวม	(N = 256)	3	1.17	29	11.32	106	41.40	93	36.32	25	9.76

จากตาราง 4 แสดงว่าทักษะการชกหมัดตรงของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 41.40 และ 36.32 ตามลำดับ เมื่อแยกตามภูมิภาคพบว่า ภาคเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 37.50 และ 31.81 ตามลำดับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 39.06 และ 31.25 ตามลำดับ ภาคกลางส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 46.87 และ 30.06 ตามลำดับ ภาคใต้ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 42.18

ตาราง 5 แสดงค่าความถี่และร้อยละของระดับทักษะของการชกหมัดฮุคของนักศึกษาชาย
สถาบันการพลศึกษาจำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	ระดับเกณฑ์	สูงมาก		สูง		ปานกลาง		ต่ำ		ต่ำมาก	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ภาคเหนือ	(N = 64)	-	-	2	3.12	12	18.75	35	54.68	15	23.45
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	(N = 64)	2	3.12	11	17.18	27	42.18	18	28.12	6	9.37
ภาคกลาง	(N = 64)	-	-	8	12.50	29	45.31	19	29.68	8	12.80
ภาคใต้	(N = 64)	-	-	6	5.37	31	48.43	25	39.06	2	3.12
รวม	(N = 256)	2	0.78	27	10.54	99	38.67	97	37.89	31	12.10

จากตาราง 5 แสดงว่าทักษะการชกหมัดฮุคของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 38.67 และ 37.89 ตามลำดับ เมื่อแยกตามภูมิภาคพบว่า ภาคเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 54.68 และ 23.45 ตามลำดับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 42.18 และ 28.12 ตามลำดับ ภาคกลางส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 45.31 และ 29.68 ตามลำดับ ภาคใต้ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 48.43 และ 39.06 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าความถี่และร้อยละของระดับทักษะของการชกหมัดอัปเปอร์คัตของนักศึกษาชาย
สถาบันการพลศึกษาจำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	ระดับเกณฑ์	สูงมาก		สูง		ปานกลาง		ต่ำ		ต่ำมาก	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ภาคเหนือ	(N = 64)	-	-	7	10.93	8	12.50	33	51.54	16	25.00
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	(N = 64)	2	3.12	9	14.06	20	31.25	31	48.43	2	3.12
ภาคกลาง	(N = 64)	-	-	2	3.12	31	48.43	24	37.50	7	10.93
ภาคใต้	(N = 64)	-	-	4	6.25	28	43.75	32	50.00	-	-
รวม	(N = 256)	2	0.78	22	8.59	87	33.98	120	46.87	25	9.76

จากตาราง 6 แสดงว่าทักษะการชกหมัดอัปเปอร์คัตของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและปานกลางคิดเป็นร้อยละ 46.87 และ 33.98 ตามลำดับ เมื่อแยกตามภูมิภาคพบว่า ภาคเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 51.54 และ 25.00 ตามลำดับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.43 และ 31.25 ตามลำดับ ภาคกลางส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 48.43 และ 37.50 ตามลำดับ ภาคใต้ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 43.75 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงคะแนนดิบ คะแนนที่ และระดับทักษะการชกหมัดแย้มปมวยสากลสมัครเล่น
ของนักศึกษาชาย สถาบันการพลศึกษา (N = 256)

เกณฑ์	คะแนนดิบ	T-Score
สูงมาก	83 คะแนน ขึ้นไป	72 คะแนน ขึ้นไป
สูง	70 – 82 คะแนน	60 – 71 คะแนน
ปานกลาง	57 - 65 คะแนน	48- 59 คะแนน
ต่ำ	46 – 56 คะแนน	36 - 47 คะแนน
ต่ำมาก	45 คะแนน ลงมา	35 คะแนน ลงมา

จากตาราง 7 แสดงว่าระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นด้านการชกหมัดแย้ม ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา มี 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 83 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 70 – 82 คะแนน ระดับปานกลาง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 57 – 69 คะแนน ระดับต่ำมีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 46 – 56 คะแนน และระดับต่ำมากมีความสามารถในการชกหมัด 45 คะแนนลงมา

คะแนนที่ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 72 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 60 – 71 คะแนน ระดับปานกลาง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 48 – 59 คะแนน ระดับต่ำมีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 36 – 47 คะแนน และระดับต่ำมากมีความสามารถในการชกหมัด 35 คะแนนลงมา

ตาราง 8 แสดงคะแนนดิบ คะแนนที่ และระดับทักษะการชกหมัดตรงซ้าย ตรงขวา มวยสากลสมัครเล่น ของนักศึกษาชาย สถาบันการพลศึกษา (N = 256)

เกณฑ์	คะแนนดิบ	T-Score
สูงมาก	114 คะแนน ขึ้นไป	72 คะแนน ขึ้นไป
สูง	97 – 113 คะแนน	61 – 72 คะแนน
ปานกลาง	80 - 96 คะแนน	49 – 60 คะแนน
ต่ำ	69 – 79 คะแนน	37 - 48 คะแนน
ต่ำมาก	68 คะแนน ลงมา	36 คะแนน ลงมา

จากตาราง 8 แสดงว่าระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นด้านการชกหมัดตรงซ้าย ตรงขวา ของนักศึกษสถาบันการพลศึกษา มี 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 114 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 97 – 113 คะแนน ระดับปานกลาง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 80 – 96 คะแนน ระดับต่ำมีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 69 – 79 คะแนน และระดับต่ำมากมีความสามารถในการชกหมัด 68 คะแนนลงมา

คะแนนที่ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 72 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 61 – 72 คะแนน ระดับปานกลาง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 49 – 60 คะแนน ระดับต่ำมีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 37 – 48 คะแนน และระดับต่ำมากมีความสามารถในการชกหมัด 36 คะแนนลงมา

ตาราง 9 แสดงคะแนนดิบ คะแนนที่ และระดับทักษะการชกหมัดสุดซึ้ง สุขความวยสากล
สมัครเล่น ของนักศึกษาชาย สถาบันการพลศึกษา (N = 256)

เกณฑ์	คะแนนดิบ	T-Score
สูงมาก	112 คะแนน ขึ้นไป	75 คะแนน ขึ้นไป
สูง	95 – 111 คะแนน	63 – 74 คะแนน
ปานกลาง	73 – 94 คะแนน	51 – 62 คะแนน
ต่ำ	60 - 72 คะแนน	39 - 50 คะแนน
ต่ำมาก	59 คะแนน ลงมา	38 คะแนน ลงมา

จากตาราง 9 แสดงว่าระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นด้านการชกหมัดสุดซึ้ง สุขความวยสากล
ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา มี 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัด
ตั้งแต่ 112 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 95 – 111 คะแนน ระดับ
ปานกลาง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 73 – 94 คะแนน ระดับต่ำมีความสามารถในการ
ชกหมัดตั้งแต่ 60 – 72 คะแนน และระดับต่ำมากมีความสามารถในการชกหมัด
59 คะแนนลงมา

คะแนนที่ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 75 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูง มี
ความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 63 – 74 คะแนน ระดับปานกลาง มีความสามารถในการชก
หมัดตั้งแต่ 51 – 62 คะแนน ระดับต่ำมีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 39 – 50 คะแนน และ
ระดับต่ำมากมีความสามารถในการชกหมัด 38 คะแนนลงมา

ตาราง 10 แสดงคะแนนดิบ คะแนนที่ และระดับทักษะการชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย อัปเปอร์คัตขวา มวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชาย สถาบันการพลศึกษา (N = 256)

เกณฑ์	คะแนนดิบ	T-Score
สูงมาก	120 คะแนน ขึ้นไป	75 คะแนน ขึ้นไป
สูง	97 – 119 คะแนน	63 – 74 คะแนน
ปานกลาง	80 – 96 คะแนน	51 – 62 คะแนน
ต่ำ	60 - 79 คะแนน	39 - 50 คะแนน
ต่ำมาก	59 คะแนน ลงมา	38 คะแนน ลงมา

จากตาราง 10 แสดงว่าระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นด้านการชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย อัปเปอร์คัตขวาของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา มี 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 120 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 97 – 119 คะแนน ระดับปานกลาง มีความสามารถในการชกหมัด 80 – 96 คะแนน ระดับต่ำมีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 60 – 79 คะแนน และระดับต่ำมากมีความสามารถในการชกหมัด 59 คะแนน ลงมา

คะแนนที่ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 75 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูงมีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 63 – 74 คะแนน ระดับปานกลาง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 51 – 62 คะแนน ระดับต่ำมีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 39 – 50 คะแนน และระดับต่ำมากมีความสามารถในการชกหมัด 38 คะแนนลงมา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชายในสถาบันการพลศึกษา โดยการฝึกทักษะการชกหมัดทั้ง 4 ชนิด หมัดแย็บ, หมัดตรง, หมัดฮุค, และหมัดอัปเปอร์คัต
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชายในสถาบันการพลศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชาย สถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2551 ทั้งนี้ จะต้องผ่านการเรียนทักษะการชกหมัดทั้ง 4 รูปแบบ ตามหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา ทั้งนี้ จะต้องผ่านการเรียนทักษะการชกหมัดทั้ง 4 รูปแบบ ตามหลักสูตร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Stratified Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 256 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬามวยสากลของ สุวิทย์ กาเยาว์ เป็นเครื่องมือในการทดสอบ วัดระดับทักษะกีฬามวยสากลสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วยรายการทดสอบทักษะกีฬามวยสากล 4 รายการ คือ

1. หมัดแย็บ (Jab)
2. หมัดฮุค (Hook)
3. หมัดอัปเปอร์คัต (Uppercut)
4. หมัดตรง (Straight Hit) (รายละเอียดของแบบทดสอบอยู่ในภาคผนวก)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทักษะมวยสากลสมัครเล่นการชกหมัดนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา
2. สร้างเกณฑ์ระดับคะแนนทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา โดยใช้คะแนนที่ (T- Score) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

สรุปผลการศึกษาวิจัย

1. ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทักษะการชกหมัดตรง มีค่าเท่ากับ 82.10, 12.67 การชกหมัดอัปเปอร์คัต มีค่าเท่ากับ 77.79, 14.30 การชกหมัดฮุค มีค่าเท่ากับ 74.64, 14.23 การชกหมัดแย็บ มีค่าเท่ากับ 59.19, 9.63 ตามลำดับ

คะแนนสูงสุดและต่ำสุด จากการทดสอบทักษะการชกหมัดตรงซ้ายตรงขวา เท่ากับ 115 และ 56 ทักษะการชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย อัปเปอร์คัตขวา เท่ากับ 120 และ 47 ทักษะการชกหมัดฮุคซ้าย ฮุคขวา เท่ากับ 116 และ 44 และทักษะการชกหมัดแย็บเท่ากับ 89 และ 40

2. ระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2551 แยกตามตัวแปรภาค โดยแสดงค่าความถี่และร้อยละ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ทักษะการชกหมัดแย็บของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 45.70 และ 33.98 ตามลำดับ เมื่อแยกตามภูมิภาคพบว่า ภาคเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 49.23 และ 35.93 ตามลำดับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 25.00 ตามลำดับ ภาคกลางส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 37.50 และ 35.93 ตามลำดับ ภาคใต้ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 59.37 และ 25.00 ตามลำดับ

2.2 ทักษะการชกหมัดตรงของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 41.40 และ 36.32 ตามลำดับ เมื่อแยกตามภูมิภาคพบว่า ภาคเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 37.50 และ 31.81 ตามลำดับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 39.06 และ 31.25 ตามลำดับ ภาคกลางส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 46.87 และ 30.06 ตามลำดับ ภาคใต้ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 42.18

2.3 ทักษะการชกหมัดสุดของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 38.67 และ 37.89 ตามลำดับ เมื่อแยกตามภูมิภาคพบว่า ภาคเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 54.68 และ 23.45 ตามลำดับ ภาคตะวันออกส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 42.18 และ 28.12 ตามลำดับ ภาคกลางส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 45.31 และ 29.68 ตามลำดับ ภาคใต้ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 48.43 และ 39.06 ตามลำดับ

2.4 ทักษะการชกหมัดอัปเปอร์คัตของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและปานกลางคิดเป็นร้อยละ 46.87และ 33.98 ตามลำดับ เมื่อแยกตามภูมิภาคพบว่า ภาคเหนือส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 51.54 และ 25.00 ตามลำดับ ภาคตะวันออกส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.43 และ 31.25 ตามลำดับ ภาคกลางส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 48.43 และ 37.50 ตามลำดับ ภาคใต้ส่วนมากมีทักษะอยู่ในระดับต่ำและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 43.75 ตามลำดับ

3. เกณฑ์ทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา ปีการศึกษา 2551 มีรายละเอียดดังนี้

3.1 เกณฑ์ทักษะการชกหมัดแย้มมวยสากลสมัครเล่น ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา มี 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 83 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 70 – 82 คะแนน ระดับปานกลาง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 57 – 69 คะแนน ระดับต่ำมีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 46 – 56 คะแนน และระดับต่ำมากมีความสามารถในการชกหมัด 45 คะแนนลงมา

3.2 เกณฑ์ทักษะการชกหมัดตรงมวยสากลสมัครเล่น ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา มี 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 114 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 97 – 113 คะแนน ระดับปานกลาง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 80 – 96 คะแนน ระดับต่ำมีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 69 – 79 คะแนน และระดับต่ำมากมีความสามารถในการชกหมัด 68 คะแนนลงมา

3.3 เกณฑ์ทักษะการชกหมัดศอกมวยสากลสมัครเล่น ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา มี 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 112 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 95 – 111 คะแนน ระดับปานกลาง มีความสามารถในการชกหมัด

3.4 เกณฑ์ทักษะการชกหมัดอัปเปอร์คัตมวยสากลสมัครเล่น ของนักศึกษาศาสนา การพลศึกษา มี 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 120 คะแนน ขึ้นไป ระดับสูง มีความสามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 97 – 119 คะแนน ระดับปานกลาง มีความสามารถในการชกหมัด 80 – 96 คะแนน ระดับต่ำมีความ สามารถในการชกหมัดตั้งแต่ 60 – 79 คะแนน และ ระดับต่ำมากมีความสามารถในการชกหมัด 59 คะแนน ลงมา

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทักษะการชกหมัดตรง มีค่าเท่ากับ 82.10, 12.67 การชกหมัดอัปเปอร์คัต มีค่าเท่ากับ 77.79, 14.30 การชกหมัดฮุค มีค่าเท่ากับ 74.64, 14.23 การชกหมัดแย็บ มีค่าเท่ากับ 59.19, 9.63 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อดูจากผลการวิจัย เราจะพบว่าทักษะการชกหมัดตรงมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและทักษะการชกหมัดแย็บมีค่าเฉลี่ยน้อยสุด เนื่องจากทักษะการชกหมัดตรงเป็นทักษะการชกที่ง่ายและสามารถออกหมัดได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลให้ได้คะแนนในการชกเข้าเป้าได้สูงกว่า ประกอบกับการชกหมัดตรงสามารถชกได้ทั้งหมัดซ้ายและหมัดขวา ทำให้ความสัมพันธ์ในการทำงานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อเกิดขึ้นได้ดีกว่าการชกหมัดแย็บ อีกทั้ง การชกหมัดตรงมีการยืนทรงตัวที่มั่นคงกว่าการชกหมัดแย็บ จึงส่งผลต่อคะแนนของทักษะการชก โดยภาพรวมที่ดีกว่า

2. เกณฑ์ระดับทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาศาสนา การพลศึกษา ประจำปี การศึกษา 2551 ได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ทั้ง 5 ระดับเกณฑ์ดังกล่าว เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ฝึกทักษะกีฬาต่างๆในหลายชนิดกีฬา และยังเป็นการแบ่งที่เป็นมาตรฐานสากล ซึ่งเกณฑ์สามารถจำแนกระดับความสามารถในการชกมวยสากลสมัครเล่นทั้ง 5 ระดับ ได้อย่างชัดเจนและมีค่าการกระจายของข้อมูลเป็นไปตามหลักการวัดผลและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับสุวิทย์ กาเยาว์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากล สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาและเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบมวยสากล และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิสิฐ ชาญรังสี (2544 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่นของโรงเรียนกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และยังสอดคล้องกับ เก่งกาจ เกลี้ยงแก้ว (2549:56) ได้ศึกษาพบว่านักศึกษาชายของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2548 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของกอบชัย นิธิวัฒนากุล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาระดับทักษะมวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

ควรนำระดับทักษะมวยสากล ไปใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนของนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษาทั้ง 17 วิทยาเขต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาระดับทักษะมวยสากล ของนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษาทั้ง 17 วิทยาเขต ทุกปีการศึกษา
2. ควรนำระดับทักษะมวยสากลในการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้ในการฝึกซ้อมนักกีฬามวยสากลของสถาบันการพลศึกษาทั้ง 17 วิทยาเขต ทุกปีการศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กอบชัย นิธิวัฒนากุล. (2546). *ระดับทักษะมวยไทยสมัครเล่นของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เก่งกาจ เกลี้ยงแก้ว. (2549). *ระดับทักษะมวยสากลของนิสิตชายระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2546). *มวยไทย - มวยสากล*. หน้า 122 - 124 กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- แดนพิทักษ์ ผัสดี. (2547). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬามวยสากล สำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไตรลักษ์ คำนิล. (2546). *แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิสิฐ ชาญรังสี. (2544). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬามวยสากลสมัครเล่นของโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษากระทรวงศึกษาธิการ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพบูลย์ ไยสำลี. (2542). *ระดับทักษะฟุตบอลของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลือชา สุบรรณพงษ์. (2530). *เอกสารประกอบการสอนวิชา พล 121 มวยสากล*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา.
- วิริยา บุญชัย. (2529). *การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สถาบันการพลศึกษา. (2549). *หลักสูตรสถาบันการพลศึกษาระดับปริญญาตรี*. ระเบียบ : คณะศึกษาศาสตร์.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2526). *การวัดผลและประเมินผลพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- สุวิทย์ กาเยาวี. (2540). *การสร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา*.
 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ มณีเรือนสิน. (2542). *ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา*.
 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Gordon, bill Russell, Jr. (2004, June). *The Effects of Mental Imagery Practice on
 The Performance of Selected Psychomotor Tennis Skills of Postsecondary
 Students*. DAI-A 65/01. P. 104.
- Filimonov.V.J. (1986, December – January) " Means of increasing strength of the punch"
 Nation Strength and Conditioning Association Journal. 6(7) : 65 – 66
- Harris, D.I. and M., A. Jones. (1982, May). *The Motor Performance Status of
 Elementary School Children in Georgia*. California State University.
- Jun, Oka (1984). *A Study on Physical Fitness of Thai Student at Lower Secondary
 School Level in Southern Province*. Tokyo : The University of Electro
 Communication Tokyo.
- Templeton, J.H. (1989, November). *A Descriptive Assessment of Selected Fitness Motor
 And Sport Parament of Fourth Grade Students in the Starkville City School,
 A Doctoral Dissertation*, University § Absama.
- Whiting, W.C.(1994,March-April). "Kinematic analysis of human upper extremity movement
 in boxing," *American journal of Sport Medicine* 16 (1) : 130-136.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบทักษะมวยสากล ของ สุวิทย์ กาเยาว์

ขั้นตอนการทดสอบ

1. ให้ผู้ทดสอบกรอกข้อมูลประวัติส่วนตัว
2. ให้ผู้ทดสอบอบอุ่นร่างกายและทำความคุ้นเคยกับอุปกรณ์ 3 นาที
3. ทำการทดสอบ โดยแต่ละครั้งที่ทดสอบจะใช้เวลา 30 วินาที ให้ผู้ทดสอบพัก 1 นาที แล้ว

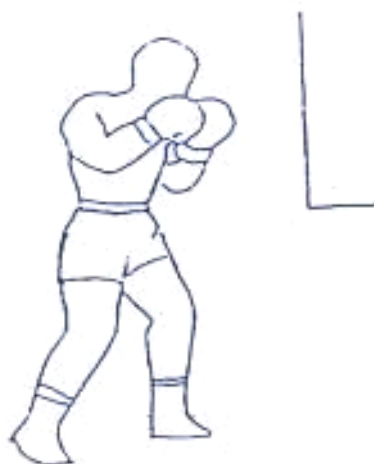
ทำการทดสอบครั้งต่อไปจนจบรายการทดสอบ

ท่าเตรียม

ให้ผู้ทดสอบยืนอยู่ในท่าตั้งการ์ด

ลักษณะของเป้า

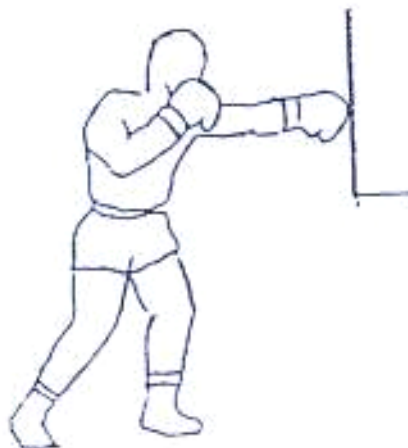
อยู่ห่างจากผู้เข้ารับการทดสอบเฉลี่ยประมาณ 1 ช่วงแขน

ภาพประกอบ 1 ท่าเตรียม

รายการทดสอบที่ 1 แบบทดสอบการชกหมัดแย็บ

ชกหมัดนำไปสู่ตำแหน่งระดับไหล่หมุนข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้าในลักษณะตั้งฉากกับเป้า ชกเร็วแต่ไม่ถล่ม

ภาพประกอบ 2 ทำชกหมัดแย็บ

วิธีการทดสอบ

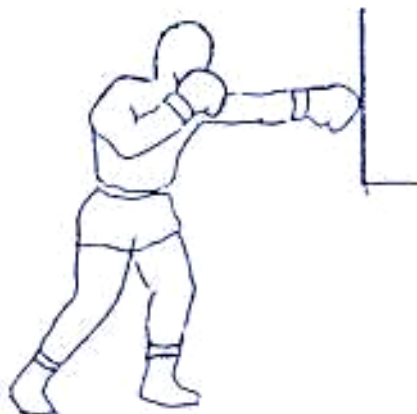
1. ผู้ทดสอบจะต้องยืนห่างจากเป้าชกประมาณ 1 ช่วงแขน ยืนในท่าตั้งการ์ด
2. เมื่อได้รับเสียงสัญญาณเริ่มให้ชกหมัดแย็บ ชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัว
3. เมื่อหมัดถูกเป้าจะต้องชักหมัดกลับมาในทิศทางเดียวกัน อยู่ในทางตั้งการ์ด
4. ทำต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้รับเสียงสัญญาณหยุดทำ
5. ใช้เวลาในการทดสอบ 30 วินาที
6. บันทึกคะแนน

การให้คะแนน

1. เมื่อผู้ทดสอบชกหมัดแย็บ ถูกเป้านับเป็น 1 หมัด จะได้ 1 คะแนน
2. ไม่นับคะแนน เมื่อผู้ทดสอบชกหมัดไม่ถูกเป้า

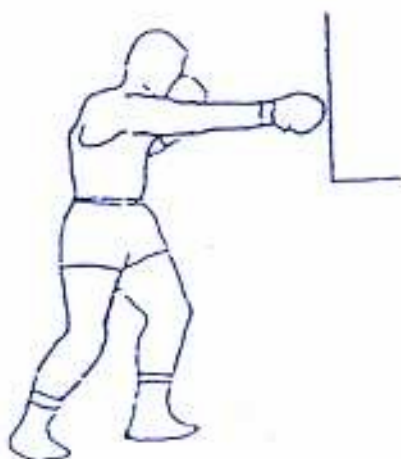
รายการทดสอบที่ 2 แบบทดสอบการชกหมัดตรงซ้าย หมัดตรงขวา

1. ชกหมัดซ้ายไปสู่ตำแหน่งระดับไหล่หมุนข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้าตั้งฉากกับเป้า
ไหล่ซ้ายจะเหวี่ยงไปข้างหน้า

ท่าชกหมัดตรงซ้าย

2. ชกหมัดขวาไปสู่ตำแหน่งระดับไหล่หมุนข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้าตั้งฉากกับเป้า
ไหล่ขวาจะเหวี่ยงไปข้างหน้า

ท่าชกหมัดตรงขวา

ภาพประกอบ 3 ท่าชกหมัดตรงซ้าย หมัดตรงขวา

วิธีการทดสอบ

1. ผู้ทดสอบจะต้องยืนห่างจากเป้าชกประมาณ 1 ช่วงแขน ยืนในท่าตั้งการ์ด
2. เมื่อได้รับเสียงสัญญาณเริ่มให้ชกหมัดตรงซ้าย และตามด้วยหมัดตรงขวา ชกเร็ว แต่ไม่เสียการทรงตัว

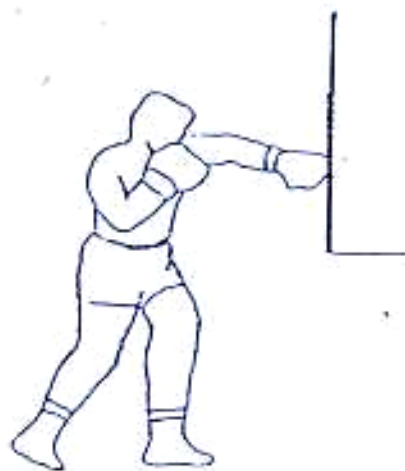
3. เมื่อหมัดถูกเป้าจะต้องชักหมัดกลับมาในทิศทางเดียวกัน อยู่ในท่าตั้งการ์ด
4. ทำต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้รับเสียงสัญญาณหยุดทำ
5. ใช้เวลาในการทดสอบ 30 วินาที
6. บันทึกคะแนน

การให้คะแนน

1. เมื่อผู้ทดสอบชกหมัดตรงซ้าย ถูกเป้านับเป็น 1 หมัด จะได้ 1 คะแนน หมัดตรงขวาถูกเป้า นับเป็น 1 หมัด จะได้ 1 คะแนน
2. ไม่นับคะแนน เมื่อผู้ทดสอบชกหมัดไม่ถูกเป้า

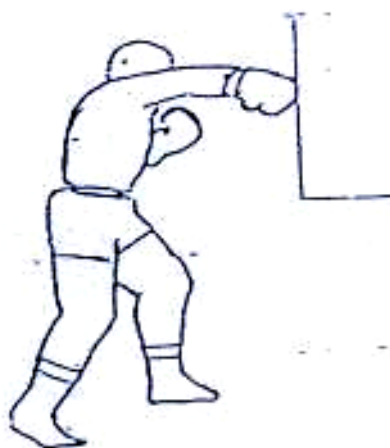
รายการทดสอบที่ 3 แบบทดสอบการชกหมัดฮุคซ้าย หมัดฮุคขวา

1. เหวี่ยงหมัดซ้ายไปข้างหน้า ข้อศอกงอ หมุนข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้าในลักษณะเกือบตั้งฉากกับเป้า ชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัว ไหล่ซ้ายจะเหวี่ยงไปข้างหน้า

ท่าชกหมัดฮุคซ้าย

2. เหวี่ยงหมัดขวาไปข้างหน้า ข้อศอกงอ หมุนข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้า ในลักษณะเกือบตั้งฉากกับเป้า ชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัว ไหล่ขวาจะเหวี่ยงไปข้างหน้า

ท่าชกหมัดฮุคขวา

ภาพประกอบ 4 ท่าชกหมัดฮุคซ้าย หมัดฮุคขวา

วิธีการทดสอบ

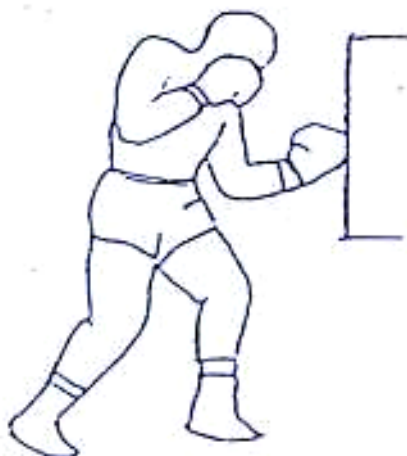
1. ผู้ทดสอบจะต้องยืนห่างจากเป้าชกประมาณ 1 ช่วงแขน ยืนในท่าตั้งการ์ด
2. เมื่อได้รับเสียงสัญญาณเริ่มให้ชกหมัดตรงซ้าย และตามด้วยหมัดตรงขวา ชกเร็ว แต่ไม่เสียการทรงตัว
3. เมื่อหมัดถูกเป้าจะต้องชักหมัดกลับมาในทิศทางเดียวกัน อยู่ในท่าตั้งการ์ด
4. ทำต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้รับเสียงสัญญาณหยุดทำ
5. ใช้เวลาในการทดสอบ 30 วินาที
6. บันทึกคะแนน

การให้คะแนน

1. เมื่อผู้ทดสอบชกหมัดตรงซ้าย ถูกเป้านับเป็น 1 หมัด จะได้ 1 คะแนน หมัดตรงขวาถูกเป้า นับเป็น 1 หมัด จะได้ 1 คะแนน
2. ไม่นับคะแนน เมื่อผู้ทดสอบชกหมัดไม่ถูกเป้า

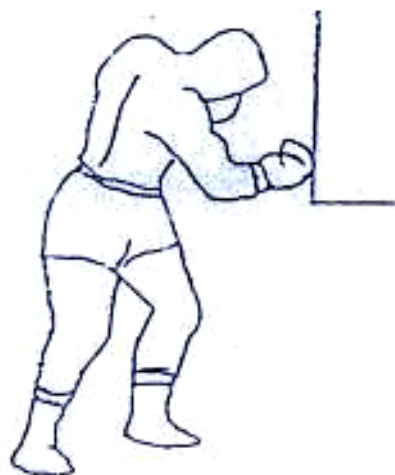
รายการทดสอบที่ 4 แบบทดสอบการชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย หมัดอัปเปอร์คัตขวา

1. ชกหมัดซ้ายจากส่วนล่างขึ้นมาส่วนบนของข้อศอก และหมุนข้อมือ หายหมัดให้สันหมัดถูกเป้า มีแรงส่งจากลำตัวไปยังปลายหมัด ชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัว ไหลซ้ายจะเหวี่ยงไปข้างหน้า

ท่าชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย

2. ชกหมัดขวาจากส่วนล่างขึ้นมาส่วนบนของข้อศอก หมุนข้อมือ หายหมัดให้สันหมัดถูกเป้า มีแรงส่งจากลำตัวไปยังปลายหมัด ชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัว ไหลขวาจะเหวี่ยงไปข้างหน้า

ท่าชกหมัดอัปเปอร์คัตขวา

ภาพประกอบที่ 5 ท่าชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย หมัดอัปเปอร์คัตขวา

วิธีการทดสอบ

1. ผู้ทดสอบจะต้องยืนห่างจากเป้าชกประมาณ 1 ช่วงแขน ยืนในท่าตั้งการ์ด
2. เมื่อได้รับเสียงสัญญาณเริ่มให้ชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย และตามด้วยหมัดอัปเปอร์คัตขวาชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัว
3. เมื่อหมัดถูกเป้าจะต้องชักหมัดกลับมาในทิศทางทางเดียวกัน อยู่ในท่าตั้งการ์ด
4. ทำต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้รับเสียงสัญญาณหยุดทำ
5. ใช้เวลาในการทดสอบ 30 วินาที
6. บันทึกคะแนน

การให้คะแนน

1. เมื่อผู้ทดสอบชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย ถูกเป้านับเป็น 1 หมัด จะได้ 1 คะแนน
หมัดอัปเปอร์คัตขวาถูกเป้านับเป็น 1 หมัด จะได้ 1 คะแนน
2. ไม่นับคะแนน เมื่อผู้ทดสอบชกหมัดไม่ถูกเป้า

ภาคผนวก ข

ผลการทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา
ปีการศึกษา 2551

ผลการทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่นของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยปีการศึกษา 2551

ลำดับ	คะแนนทักษะการชก				คะแนนที่			
	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด ฮุก	หมัด อัปเปอร์ คัต	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด ฮุก	หมัด อัปเปอร์ คัต
1	50	75	52	74	40	47	35	48
2	72	84	63	73	63	53	42	47
3	74	86	66	75	64	54	44	49
4	62	77	67	79	54	49	45	50
5	60	75	65	75	52	47	43	49
6	64	79	69	80	56	49	46	51
7	66	80	70	80	58	50	47	51
8	60	100	70	95	52	64	47	63
9	68	78	80	100	59	49	55	65
10	52	73	49	53	44	45	30	30
11	45	60	65	70	34	32	43	45
12	46	76	59	76	36	48	39	49
13	47	78	44	60	37	49	21	37
14	64	68	86	115	56	36	58	73
15	56	95	52	85	48	59	35	56
16	58	70	60	65	50	39	40	42
17	68	96	100	111	59	60	67	70
18	50	57	47	47	40	27	27	21
19	55	71	68	52	47	41	45	28
20	52	68	48	48	44	36	29	21
21	68	92	70	59	59	57	47	36
22	50	88	61	89	40	55	41	60
23	60	82	72	78	52	51	49	49

ลำดับ	คะแนนทักษะการชก				คะแนนที่			
	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต
24	44	76	63	64	33	48	42	41
25	75	100	96	68	65	64	64	44
26	62	102	74	108	54	65	51	68
27	50	70	65	64	40	39	43	41
28	76	88	68	79	67	55	45	50
29	70	80	60	72	61	50	40	47
30	53	78	68	65	45	49	45	42
31	54	75	60	66	46	47	40	43
32	52	74	63	63	44	46	42	40
33	58	90	65	55	50	56	43	33
34	60	80	52	57	52	50	35	34
35	50	105	71	98	40	67	48	64
36	59	100	45	55	51	64	64	33
37	58	105	54	54	50	67	36	32
38	70	95	60	68	61	59	40	44
39	50	90	63	66	40	56	42	43
40	52	80	75	68	44	50	52	44
41	54	70	57	72	46	39	37	47
42	47	68	76	76	37	36	53	49
43	58	98	89	100	50	62	61	65
44	58	90	92	92	50	56	63	62
45	51	81	61	71	43	50	45	46
46	56	80	67	62	48	50	50	39
47	56	81	62	55	48	50	41	33

ลำดับ	คะแนนทักษะการชก				คะแนนที่			
	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต
48	55	115	69	92	47	77	46	62
49	60	96	58	112	52	60	60	71
50	53	100	84	100	45	64	56	65
51	57	105	86	103	49	67	58	67
52	70	99	90	89	61	63	62	60
53	56	79	77	78	48	49	53	49
54	57	85	72	95	49	54	49	63
55	56	100	60	68	48	64	40	44
56	50	75	54	60	40	47	36	37
57	52	87	52	58	44	55	35	35
58	52	56	50	50	44	23	33	27
59	46	68	66	59	36	36	44	36
60	54	76	60	55	46	48	40	33
61	57	92	72	75	49	57	49	49
62	66	95	68	94	58	59	45	63
63	50	70	70	70	40	39	47	45
64	52	75	76	76	44	47	53	49
65	89	95	67	74	79	59	45	48
66	70	99	87	59	61	63	60	36
67	72	92	72	70	63	57	49	45
68	62	69	78	85	54	37	54	56
69	65	98	72	80	57	62	49	51
70	60	70	70	84	52	39	47	55
71	60	80	62	85	52	50	41	56

ลำดับ	คะแนนทักษะการชก				คะแนนที			
	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต
72	53	71	84	64	45	41	56	41
73	64	71	72	80	56	41	49	51
74	69	92	68	86	60	57	45	58
75	72	98	80	83	63	62	55	54
76	75	88	77	80	65	55	53	51
77	61	71	70	84	53	41	47	55
78	83	74	67	80	72	46	45	51
79	62	80	78	70	54	50	54	45
80	70	60	87	79	61	32	60	50
81	57	95	86	78	49	59	58	49
82	60	96	78	86	52	60	54	58
83	53	84	72	87	45	53	49	59
84	50	92	75	83	40	57	52	54
85	60	73	98	86	52	45	65	58
86	65	70	67	85	57	39	45	56
87	70	71	72	83	61	41	49	54
88	78	72	72	83	63	43	49	54
89	77	80	84	80	68	50	56	51
90	56	95	70	85	48	59	47	56
91	64	74	87	87	56	46	60	59
92	64	72	85	86	56	43	57	58
93	58	83	78	81	50	52	54	52
94	55	84	67	79	47	53	45	50
95	70	72	77	84	61	43	53	55

ลำดับ	คะแนนทักษะการชก				คะแนนที			
	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต
96	72	71	70	103	63	41	47	67
97	42	63	57	60	30	34	37	37
98	45	64	56	60	34	35	37	37
99	42	60	54	60	30	32	36	37
100	45	62	58	60	34	33	38	37
101	40	60	57	60	26	32	37	37
102	60	95	85	80	52	59	57	51
103	43	84	86	70	32	53	58	45
104	42	56	54	54	30	23	36	32
105	50	80	70	70	40	50	47	45
106	63	104	116	119	55	66	77	77
107	62	105	110	102	54	67	72	66
108	60	102	105	120	52	65	69	77
109	60	110	116	74	52	70	77	48
110	40	60	70	67	26	32	47	43
111	62	115	111	120	54	77	73	77
112	47	96	108	114	37	60	71	72
113	62	110	100	100	54	70	67	65
114	62	87	90	106	54	55	62	68
115	55	96	90	98	47	60	62	64
116	62	113	103	85	54	72	68	56
117	47	75	85	60	37	47	57	37
118	46	89	83	100	36	55	56	65
119	49	95	95	97	39	59	64	64

ลำดับ	คะแนนทักษะการชก				คะแนนที่			
	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต
120	54	97	75	84	46	61	52	55
121	49	88	72	77	39	55	49	49
122	49	87	87	86	39	55	60	58
123	45	84	81	80	34	53	55	51
124	40	73	72	75	26	45	49	49
125	40	77	60	60	26	49	40	37
126	46	74	69	57	36	46	46	34
127	52	96	83	91	44	60	56	62
128	46	96	82	95	36	60	55	63
129	74	70	72	74	64	39	49	48
130	60	60	70	59	52	32	47	36
131	64	96	72	81	56	60	49	52
132	65	71	72	85	57	41	49	56
133	64	72	70	74	56	43	47	48
134	53	75	84	70	45	47	56	45
135	63	70	72	72	55	39	49	47
136	64	74	60	64	56	46	40	41
137	60	83	50	80	52	52	33	51
138	50	84	75	86	40	53	52	58
139	64	96	85	83	56	60	57	54
140	60	60	78	86	52	32	54	58
141	71	70	76	79	62	39	53	50
142	72	75	50	59	63	47	33	36
143	56	71	72	86	48	41	49	58

ลำดับ	คะแนนทักษะการชก				คะแนนที่			
	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต
144	72	85	63	65	63	54	42	42
145	83	88	98	64	72	55	65	41
146	53	72	100	86	45	43	67	58
147	75	83	74	83	65	52	51	54
148	69	72	78	86	60	43	54	58
149	52	98	92	81	44	62	63	52
150	71	70	85	60	62	39	57	37
151	72	72	72	88	63	43	49	60
152	53	84	73	86	45	53	51	58
153	50	96	98	83	40	60	65	54
154	64	95	63	90	56	59	42	61
155	57	70	50	86	49	39	33	58
156	60	74	107	79	52	46	70	50
157	60	72	71	59	52	43	48	36
158	53	70	87	74	45	39	60	48
159	57	92	80	70	49	57	55	45
160	64	72	90	69	56	43	62	44
161	75	114	100	85	65	73	67	56
162	60	84	71	80	52	53	48	51
163	71	92	86	83	62	57	58	54
164	72	83	87	90	63	52	60	61
165	83	92	78	86	72	57	54	58
166	53	92	60	84	45	57	40	55
167	64	60	100	65	56	32	67	42

ลำดับ	คะแนนทักษะการชก				คะแนนที			
	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต
168	57	72	74	72	49	43	51	47
169	58	80	107	106	50	50	70	68
170	60	72	78	85	52	43	54	56
171	75	75	85	80	65	47	57	51
172	50	84	90	83	40	53	62	54
173	72	73	86	90	63	45	58	61
174	50	80	81	70	40	50	55	45
175	50	81	84	91	40	50	56	62
176	55	97	86	99	47	61	58	65
177	48	86	95	84	38	54	64	55
178	48	82	82	85	38	51	55	56
179	55	105	87	97	47	67	60	64
180	48	83	74	71	38	52	51	46
181	45	65	50	53	34	36	33	30
182	48	96	87	86	38	60	60	58
183	53	78	47	61	45	49	27	38
184	42	80	60	55	30	50	40	33
185	42	80	63	66	30	50	42	43
186	53	90	50	53	45	56	33	30
187	57	90	50	57	49	56	33	34
188	52	87	64	67	44	55	43	43
189	57	64	53	68	49	35	35	44
190	52	94	74	68	44	58	51	44
191	68	76	69	72	59	48	46	47

ลำดับ	คะแนนทักษะการชก				คะแนนที่			
	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต
192	46	72	68	70	36	43	45	45
193	64	72	72	84	56	43	49	55
194	83	73	98	85	72	45	65	56
195	75	92	86	83	65	57	58	54
196	53	98	85	90	45	62	57	61
197	69	95	72	80	60	59	49	51
198	57	72	67	81	49	43	45	52
199	70	82	70	78	61	51	47	49
200	83	74	72	85	72	46	49	56
201	58	71	72	74	50	41	49	48
202	60	95	70	79	52	59	47	50
203	75	82	84	85	65	51	56	56
204	64	78	80	80	56	49	55	51
205	69	80	72	84	60	50	49	55
206	72	70	72	103	63	39	49	67
207	58	85	98	84	50	54	65	55
208	68	88	92	106	59	55	63	38
209	56	90	75	85	48	56	52	56
210	47	80	54	70	37	50	36	45
211	64	72	63	70	56	43	42	45
212	56	103	85	70	48	66	57	45
213	46	87	75	75	36	55	52	49
214	57	100	80	80	49	64	55	51
215	64	71	73	63	56	41	51	40

ลำดับ	คะแนนทักษะการชก				คะแนนที่			
	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต
216	54	73	73	73	46	45	51	47
217	50	72	64	74	40	43	43	48
218	51	82	67	73	43	51	45	47
219	57	89	86	66	49	55	58	43
220	50	90	65	90	40	56	43	61
221	51	110	60	115	43	70	40	73
222	57	110	86	82	49	70	58	53
223	61	98	80	110	53	62	55	69
224	53	92	50	67	45	57	33	43
225	64	60	98	87	56	32	65	59
226	60	80	75	81	52	50	52	52
227	55	75	74	78	47	47	51	49
228	50	59	78	70	40	28	54	45
229	75	85	90	85	65	54	62	56
230	64	75	86	80	56	47	58	51
231	69	88	86	84	60	55	48	55
232	64	73	72	70	56	45	49	45
233	58	83	87	84	50	52	60	55
234	60	82	85	60	52	51	57	37
235	55	84	72	72	47	53	49	47
236	60	96	70	65	52	60	47	42
237	64	90	75	64	56	56	52	41
238	62	74	72	70	54	46	49	45
239	65	72	63	63	57	43	42	40

ลำดับ	คะแนนทักษะการชก				คะแนนที่			
	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต	หมัด แย็บ	หมัด ตรง	หมัด สุก	หมัด อัปเปอร์ คัต
240	83	71	73	70	72	41	51	45
241	61	85	98	60	53	54	65	37
242	64	59	67	84	56	28	45	55
243	60	75	60	72	52	47	40	47
244	57	74	78	86	49	46	54	58
245	70	72	90	83	61	43	62	54
246	65	71	84	70	57	41	56	45
247	60	74	74	84	52	46	51	55
248	50	83	73	70	40	52	51	45
249	75	82	67	83	65	51	45	54
250	66	84	98	70	58	53	65	45
251	50	98	98	72	40	62	65	47
252	64	70	75	60	56	39	52	37
253	60	71	71	65	52	41	48	42
254	60	71	90	64	52	41	62	41
255	64	70	72	80	56	39	49	51
256	69	72	72	83	60	43	49	54

ภาคผนวก ค

ใบบันทึกผลการทดสอบทักษะมวยสากลสมัครเล่น

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

น้ำหนักตัว..... กิโลกรัม สูง..... เซนติเมตร

ผลการทดสอบ

แบบทดสอบ	จำนวน (ครั้ง / 30 วินาที)
1. การชกหมัดแย็บ	
2. การชกหมัดตรง	
3. การชกหมัดฮุค	
4. การชกหมัดอัปเปอร์คัต	

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นาย บรรจบ รัตนมาศ
วันเดือนปีเกิด	26 มีนาคม 2517
สถานที่เกิด	อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	111/40 ตำบลกระเปาะใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ 81000
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษ
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2530	ประถมศึกษา จากโรงเรียนทัศนาลัย อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนสามตำบลวิทยาประชาสรรค์ อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนชะอวดวิทยาคาร อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2538	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่
พ.ศ. 2540	วิทยาศาสตรบัณฑิต (การฝึกและการจัดการกีฬา) จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่โครงการสมทบ สถาบันราชภัฏภูเก็ต
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร